

יחזקאל

19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
38	37	36	35	34	33	32	31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20
48	47	46	45	44	43	42	41	40	39									

הפרק 1

1 יהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים

2 בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך יויכין

3 היה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה

4 וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש

5 ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה

6 וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם

7 ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל

8 וידו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם

9 חברת אשה אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו

10 ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאול לארבעתן ופני נשר לארבעתן

11 ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתיים חברות איש ושתיים מכסות את גויתיהנה

12 ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן

13 ודמות החיות מראיהם כגחלי אש בערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק

14 והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק

15 וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו

16 מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן

17 על ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן

18 וגביהן וגבה להם ויראה להם וגבתם מלאת עינים סביב לארבעתן

19 ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים

20 על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים

21 בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים

22 ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה

23 ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתיים מכסות להנה ולאיש שתיים מכסות להנה את גויתיהם

²⁴ ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם
תרפינה כנפיהן
²⁵ ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן
²⁶ וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם
עליו מלמעלה
²⁷ וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי
כמראה אש ונגה לו סביב
²⁸ כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה
ואראה ואפל על פני ואשמע קול מדבר

הפרק 2

א יאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר אתך:
² ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי ואשמע את מדבר אלי:
³ ויאמר אלי בן אדם שולח אני אותך אל בני ישראל אל גוים המורדים אשר מרדו בי המה ואבותם
פשעו בי עד עצם היום הזה
⁴ והבנים קשי פנים וחזקי לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה
⁵ והמה אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם
⁶ ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל עקרבים אתה יושב
מדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת כי בית מרי המה
⁷ ודברת את דברי אליהם אם ישמעו ואם יחדלו כי מרי המה
⁸ ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך אל תהי מרי כבית המרי פצה פיך ואכל את אשר אני
נתן אליך
⁹ ואראה והנה יד שלוחה אלי והנה בו מגלת ספר
¹⁰ ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים והגה והי:

הפרק 3

א יאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכול אכול את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל
² ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת
³ ויאמר אלי בן אדם בטנך תאכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי
בפי כדבש למתוק
⁴ ויאמר אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם
⁵ כי לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל בית ישראל
⁶ לא אל עמים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתיך המה
ישמעו אליך
⁷ ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי אינם אבים לשמע אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב
המה
⁸ הנה נתתי את פניך חזקים לעמת פניהם ואת מצחך חזק לעמת מצחם
⁹ כשמיר חזק מצר נתתי מצחך לא תירא אותם ולא תחת מפניהם כי בית מרי המה
¹⁰ ויאמר אלי בן אדם את כל דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע
¹¹ ולך בא אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם
יחדלו
¹² ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו

¹³ וקול כנפי החיות משיקות אשה אל אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש גדול
¹⁴ ורוח נשאתני ותקחני ואלך מר בחמת רוחי ויד יהוה עלי חזקה
¹⁵ ואבוא אל הגולה תל אביב הישבים אל נהר כבר ואשר המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים
משמים בתוכם
¹⁶ ויהי מקצה שבעת ימים ויהי דבר יהוה אלי לאמה
¹⁷ בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפיו דבר והזהרת אותם ממני:
¹⁸ באמרי לרשע מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרשעה לחיתו הוא רשע
בעונו ימות ודמו מידך אבקש
¹⁹ ואתה כי הזהרת רשע ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו ימות ואתה את נפשך הצלת
²⁰ ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא
תזכרן צדקתו אשר עשה ודמו מידך אבקש
²¹ ואתה כי הזהרתו צדיק לבלתי חטא צדיק והוא לא חטא חיו יחיה כי נזהר ואתה את נפשך הצלת
²² ותהי עלי שם יד יהוה ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם אדבר אותך:
²³ ואקום ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמד ככבוד אשר ראיתי על נהר כבר ואפל על פני:
²⁴ ותבא בי רוח ותעמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר בתוך ביתך:
²⁵ ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבوتים ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם
²⁶ ולשונך אדביק אל חכך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי המה
²⁷ ובדברי אותך אפתח את פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השמע ישמע והחדל יחדל כי בית
מרי המה

הפרק 4

1 ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אותה לפניך וחקות עליה עיר את ירושלם
² ונתתה עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות ושים עליה כרים סביב
³ ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל ביןך ובין העיר והכינתה את פניך אליה והיתה
במצור וצרת עליה אות היא לבית ישראל
⁴ ואתה שכב על צדך השמאלי ושמרת את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא
את עונם
⁵ ואני נתתי לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל
⁶ וכלית את אלה ושכבת על צדך הימוני שנית ונשאת את עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום
לשנה נתתיו לך
⁷ ואל מצור ירושלם תכין פניך וזרעך חשופה ונבאת עליה
⁸ והנה נתתי עליך עבوتים ולא תהפך מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצורך:
⁹ ואתה קח לך חטין ושערים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד ועשית אותם לך
ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב על צדך שלש מאות ותשעים יום תאכלנו
¹⁰ ומאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלנו
¹¹ ומים במשורה תשתה ששית ההין מעת עד עת תשתה
¹² ועגת שערים תאכלנה והיא בגללי צאת האדם תעגנה לעיניהם
¹³ ויאמר יהוה ככה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם
¹⁴ ואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא
בפי בשר פגול
¹⁵ ויאמר אלי ראה נתתי לך את צפועי הבקר תחת גללי האדם ועשית את לחמך עליהם

¹⁶ ויאמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלם ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה
ובשממון ישתו
¹⁷ למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם

הפרק 5

1 אתה בן אדם קח לך חרב חדה תער הגלבים תקחנה לך והעברת על ראשך ועל זקנך ולקחת לך
מאזני משקל וחלקתם
² שלשית באור תבעיר בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת את השלשית תכה בחרב סביבותיה
והשלשית תזרה לרוח וחרב אריק אחריהם
³ ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכנפין
⁴ ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל תוך האש ושרפת אתם באש ממנו תצא אש אל כל בית ישראל
⁵ כה אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות
⁶ ותמר את משפטי לרשעה מן הגוים ואת חקותי מן הארצות אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו
וחקותי לא הלכו בהם
⁷ לכן כה אמר אדני יהוה יען המנכם מן הגוים אשר סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ואת משפטי לא
עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם
⁸ לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך גם אני ועשיתי בתוכם משפטים לעיני הגוים
⁹ ועשיתי בך את אשר לא עשיתי ואת אשר לא אעשה כמהו עוד יען כל תועבתך
¹⁰ לכן אבות יאכלו בנים בתוכם ובנים יאכלו אבותם ועשיתי בך שפטים וזריתי את כל שאריתך לכל
רוח
¹¹ לכן חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען את מקדשי טמאת בכל שקוציך ובכל תועבתך וגם אני
אגרע ולא תחוס עיני וגם אני לא אחמול
¹² שלשתיך בדבר ימותו וברעב יכלו בתוכם והשלשית בחרב יפלו סביבותיך והשלשית לכל רוח
אזרה וחרב אריק אחריהם
¹³ וכלה אפי והנחותי חמתי בם והנחמתי וידעו כי אני יהוה דברתי בקנאתי בכלותי חמתי בם
¹⁴ ואתנך לחרבה ולחרפה בגוים אשר סביבותיך לעיני כל עובר
¹⁵ והיתה חרפה וגדופה מוסר ומשמה לגוים אשר סביבותיך בעשותי בך שפטים באף ובחמה
ובתכחות חמה אני יהוה דברתי
¹⁶ בשלחי את חצי הרעב הרעים בהם אשר היו למשחית אשר אשלח אותם לשחתכם ורעב אסף
עליכם ושברתי לכם מטה לחם
¹⁷ ושלחתי עליכם רעב וחיה רעה ושכלך ודבר ודם יעבר בך וחרב אביא עליך אני יהוה דברתי

הפרק 6

1 יהי דבר יהוה אלי לאמר
² בן אדם שים פניך אל הרי ישראל והנבא אליהם
³ ואמרת הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאית הנני
אני מביא עליכם חרב ואבדתי במותיכם
⁴ ונשמו מזבחותיכם ונשברו חמניכם והפלתי חלליכם לפני גלוליכם
⁵ ונתתי את פגרי בני ישראל לפני גלוליהם וזריתי את עצמותיכם סביבות מזבחותיכם
⁶ בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות תישמנה למען יחרבו ויאשמו מזבחותיכם ונשברו
ונשבתו גלוליכם ונגדעו חמניכם ונמחו מעשיכם
⁷ ונפל חלל בתוכם וידעתם כי אני יהוה
⁸ והותרתי בהיות לכם פליטי חרב בגוים בהזרותיכם בארצות

⁹וזכרו פליטיכם אותי בגוים אשר נשבו שם אשר נשברתי את לבם הזונה אשר סר מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי גלוליהם ונקטו בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבותיהם ¹⁰וידעו כי אני יהוה לא אל חנם דברתי לעשות להם הרעה הזאת ¹¹כה אמר אדני יהוה הכה בכפך ורקע ברגלך ואמר אח אל כל תועבות רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר יפלו ¹²הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור ברעב ימות וכליתי חמתי במ ¹³וידעתם כי אני יהוה בהיות חלליהם בתוך גלוליהם סביבות מזבחותיהם אל כל גבעה רמה בכל ראשי ההרים ותחת כל עץ רענן ותחת כל אלה עבתה מקום אשר נתנו שם ריח ניחח לכל גלוליהם ¹⁴ונטיתי את ידי עליהם ונתתי את הארץ שממה ומשמה ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי אני יהוה

הפרק 7

יהי דבר יהוה אלי לאמה ²ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה לאדמת ישראל קץ בא הקץ על ארבעת כנפות הארץ ³עתה הקץ עליך ושלחתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך ⁴ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול כי דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה ⁵כה אמר אדני יהוה רעה אחת רעה הנה באה ⁶קץ בא בא הקץ הקיץ אליך הנה באה ⁷באה הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב היום מהומה ולא הד הרים ⁸עתה מקרוב אשפוך חמתי עליך וכליתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך ⁹ולא תחוס עיני ולא אחמול כדרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה מכה ¹⁰הנה היום הנה באה יצאה הצפרה צץ המטה פרח הזדון ¹¹החמס קם למטה רשע לא מהם ולא מהמונם ולא מהמהם ולא נה בהם ¹²בא העת הגיע היום הקונה אל ישמח והמוכר אל יתאבל כי חרון אל כל המונה ¹³כי המוכר אל הממכר לא ישוב ועוד בחיים חיתם כי חזון אל כל המונה לא ישוב ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו ¹⁴תקעו בתקוע והכין הכל ואין הלך למלחמה כי חרוני אל כל המונה ¹⁵החרב בחוץ והדבר והרעב מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו ¹⁶ופלטו פליטיהם והיו אל ההרים כיוני הגאיות כלם המות איש בעונו ¹⁷כל הידים תרפינה וכל ברכים תלכנה מים ¹⁸וחגרו שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל פנים בושה ובכל ראשיהם קרח ¹⁹כספם בחוצות ישליכו וזהבם לנדה יהיה כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה ²⁰וצבי עדיו לגאון שמהו וצלמי תועבתם שקוציהם עשו בו על כן נתתיו להם לנדה ²¹ונתתיו ביד הזרים לבז ולרשעי הארץ לשלל וחללה ²²והסבותי פני מהם וחללו את צפוני ובאו בה פריצים וחללו ²³עשה הרתוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס ²⁴והבאתי רעי גוים וירשו את בתיהם והשבתי גאון עזים ונחלו מקדשיהם ²⁵קפדה בא ובקשו שלום ואין ²⁶הוה על הוה תבוא ושמעה אל שמועה תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכהן ועצה מזקנים ²⁷המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עם הארץ תבהלנה מדרכם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה

הפרק 8

יהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה¹

ואראה והנה דמות כמראה אש ממראה מתניו ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה זהר כעין החשמלה²

וישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי רוח בין הארץ ובין השמים ותבא אתי ירושלמה במראות אלהים אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה המקנה³

והנה שם כבוד אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי בבקעה⁴

ויאמר אלי בן אדם שא נא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בבאה⁵

ויאמר אלי בן אדם הראה אתה מהם עשים תועבות גדלות אשר בית ישראל עשים פה לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות⁶

ויבא אתי אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיה⁷

ויאמר אלי בן אדם חתר נא בקיר ואחתר בקיר והנה פתח אחד⁸

ויאמר אלי בא וראה את התועבות הרעות אשר הם עשים פה⁹

ואבוא ואראה והנה כל תבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלולי בית ישראל מחקה על הקיר סביב סביב¹⁰

ושבעים איש מזקני בית ישראל ויאזניהו בן שפן עמד בתוכם עמדים לפניו ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת עלה¹¹

ויאמר אלי הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים בחשך איש בחדרי משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו עזב יהוה את הארץ¹²

ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות אשר המה עשים¹³

ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישבות מבכות את התמוז¹⁴

ויאמר אלי הראית בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה¹⁵

ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחוויתם קדמה לשמש¹⁶

ויאמר אלי הראית בן אדם הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני והנם שלחים את הזמורה אל אפם¹⁷

וגם אני אעשה בחמה לא תחוס עיני ולא אחמל וקראו באזני קול גדול ולא אשמע אותם¹⁸

הפרק 9

יקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו¹

והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת²

וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא אל האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו³

ויאמר יהוה אלו עבר בתוך העיר בתוך ירושלם והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות בתוכה⁴

ולאלה אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו על תחס עיניכם ואל תחמלו⁵

זקן בחור ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש אשר עליו התו אל תגשו וממקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית⁶

ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חללים צאו ויצאו והכו בעיר⁷

ויהי כהכותם ונאשאר אני ואפלה על פני ואזעק ואמר אהה אדני יהוה המשחית אתה את כל⁸

שארית ישראל בשפך את חמתך על ירושלם

⁹ ויאמר אלי עון בית ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואין יהוה ראה

¹⁰ וגם אני לא תחוס עיני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי

¹¹ והנה האיש לבש הבדים אשר הקסת במתניו משיב דבר לאמר עשיתי כאשר צויתני

הפרק 10

אראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרבים כאבן ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם

² ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר בא אל בינות לגלגל אל תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי אש מבינות לכרבים וזרק על העיר ויבא לעיני

³ והכרבים עמדים מימין לבית בבאו האיש והענן מלא את החצר הפנימית

⁴ וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתן הבית וימלא הבית את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד יהוה

⁵ וקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצנה כקול אל שדי בדברו

⁶ ויהי בצותו את האיש לבש הבדים לאמר קח אש מבינות לגלגל מבינות לכרובים ויבא ויעמד אצל האופן

⁷ וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרובים אל האש אשר בינות הכרבים וישא ויתן אל חפני לבש הבדים ויקח ויצא

⁸ וירא לכרבים תבנית יד אדם תחת כנפיהם

⁹ ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין אבן תרשיש

¹⁰ ומראה דמות אחד לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן

¹¹ בלכתם אל ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם כי המקום אשר יפנה הראש אחריו ילכו לא יסבו בלכתם

¹² וכל בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם אופניהם

¹³ לאופנים להם קורא הגלגל באזני

¹⁴ וארבעה פנים לאחד פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר

¹⁵ וירמו הכרובים היא החיה אשר ראיתי בנהר כבר

¹⁶ ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם ובשאת הכרובים את כנפיהם לרום מעל הארץ לא יסבו האופנים גם הם מאצלם

¹⁷ בעמדם יעמדו וברומם ירמו אותם כי רוח החיה בהם

¹⁸ ויצא כבוד יהוה מעל מפתן הבית ויעמד על הכרובים

¹⁹ וישאו הכרובים את כנפיהם וירמו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמתם ויעמד פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה

²⁰ היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר ואדע כי כרובים המה

²¹ ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת כנפיהם

²² ודמות פניהם המה הפנים אשר ראיתי על נהר כבר מראהם ואותם איש אל עבר פניו ילכו

הפרק 11

אתשא אתי רוח ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים

וחמשה איש ואראה בתוכם את יאזניה בן עזר ואת פלטיהו בן בניהו שרי העם

² ויאמר אלי בן אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים עצת רע בעיר הזאת

³האמרים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר
⁴לכן הנבא עליהם הנבא בן אדם
⁵ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר כה אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתי
⁶הרביתם חלליכם בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה חלל
⁷לכן כה אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר ואתכם הוציא מתוכה
⁸חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה
⁹והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בכם שפטים
¹⁰בחרב תפלו על גבול ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוה
¹¹היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל גבול ישראל אשפט אתכם
¹²וידעתם כי אני יהוה אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם
¹³ויהי כהנבאי ופלטיוו בן בניה מת ואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר אהה אדני יהוה כלה אתה עשה את שארית ישראל
¹⁴ויהי דבר יהוה אלי לאמר
¹⁵בן אדם אחיך אחיך אנשי גאלתך וכל בית ישראל כלה אשר אמרו להם יושבי ירושלם רחקו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ למורשח
¹⁶לכן אמר כה אמר אדני יהוה כי הרחקתם בגוים וכי הפיצתם בארצות ואהי להם למקדש מעט בארצות אשר באו שם
¹⁷לכן אמר כה אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים ואספתי אתכם מן הארצות אשר נפצותם בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל
¹⁸ובאו שמה והסירו את כל שקוציה ואת כל תועבתיה ממנה
¹⁹וננתי להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן מבושרם ונתתי להם לב בשר
²⁰למען בחקתי ילכו ואת משפטי ישמרו ועשו אתם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים
²¹ואל לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הלך דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה
²²וישאו הכרובים את כנפיהם והאופנים לעמיתם וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה
²³ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ויעמד על ההר אשר מקדם לעיר
²⁴ורוח נשאתני ותבאני כשדימה אל הגולה במראה ברוח אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראיתי
²⁵ואדבר אל הגולה את כל דברי יהוה אשר הראני

הפרק 12

יהי דבר יהוה אלי לאמר
²בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא ראו אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם
³ואתה בן אדם עשה לך כלי גולה וגולה יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית מרי המה
⁴והוצאת כליך ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי גולה
⁵לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת בו
⁶לעיניהם על כתף תשא בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל
⁷ואעש כן כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב חתרתי לי בקיר ביד בעלטה הוצאתי על כתף נשאתי לעיניהם
⁸ויהי דבר יהוה אלי בבקר לאמר

⁹בן אדם הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה אתה עשה
¹⁰אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם וכל בית ישראל אשר המה בתוכם
¹¹אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה להם בגולה בשבי ילכו
¹²והנשיא אשר בתוכם אל כתף ישא בעלטה ויצא בקיר יחתרו להוציא בו פניו יכסה יען אשר לא
יראה לעין הוא את הארץ
¹³ופרשתי את רשתי עליו ונתפש במצודתי והבאתי אתו בבלה ארץ כשדים ואותה לא יראה ושם
ימות
¹⁴וכל אשר סביבותיו עזרה וכל אגפיו אזרה לכל רוח וחרב אריק אחריהם
¹⁵וידעו כי אני יהוה בהפיצי אותם בגוים וזריתי אותם בארצות
¹⁶והותרתי מהם אנשי מספר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו את כל תועבותיהם בגוים אשר באו
שם וידעו כי אני יהוה
¹⁷ויהי דבר יהוה אלי לאמה
¹⁸בן אדם לחמך ברעש תאכל ומימך ברגזה ובדאגה תשתה
¹⁹ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה ליושבי ירושלם אל אדמת ישראל לחמם בדאגה יאכלו
ומימיהם בשממון ישתו למען תשם ארצה ממלאה מחמס כל הישבים בה
²⁰והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כי אני יהוה
²¹ויהי דבר יהוה אלי לאמה
²²בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון
²³לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה ולא ימשלו אתו עוד בישראל כי אם
דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון
²⁴כי לא יהיה עוד כל חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל
²⁵כי אני יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ויעשה לא תמשך עוד כי בימיכם בית המרי אדבר דבר
ועשיתיו נאם אדני יהוה
²⁶ויהי דבר יהוה אלי לאמה
²⁷בן אדם הנה בית ישראל אמרים החזון אשר הוא חזה לימים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא
²⁸לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי אשר אדבר דבר ויעשה נאם אדני
יהוה

הפרק 13

ויהי דבר יהוה אלי לאמה
²בן אדם הנבא אל נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלבם שמעו דבר יהוה
³כה אמר אדני יהוה הוי על הנביאים הנבלים אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו
⁴כשעלים בחרבות נביאיך ישראל היו
⁵לא עליתם בפרצות ותגדרו גדר על בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה
⁶חזו שוא וקסם כזב האמרים נאם יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו לקים דבר
⁷הלוא מחזה שוא חזיתם ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם יהוה ואני לא דברתי
⁸לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם כזב לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה
⁹והיתה ידי אל הנביאים החזים שוא והקסמים כזב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא יכתבו
ואל אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה
¹⁰יען וביען הטעו את עמי לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חיץ והנם טחים אתו תפל
¹¹אמר אל טחי תפל ויפל היה גשם שוטף ואתנה אבני אלגביש תפלנה ורוח סערות תבקע
¹²והנה נפל הקיר הלוא יאמר אליכם איה הטיח אשר טחתם
¹³לכן כה אמר אדני יהוה ובקעתי רוח סערות בחמתי וגשם שטף באפי יהיה ואבני אלגביש בחמה

לכלה

¹⁴והרסתי את הקיר אשר טחתם תפל והגעתייהו אל הארץ ונגלה יסדו ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי אני יהוה

¹⁵וכליתי את חמתי בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו

¹⁶נביאי ישראל הנבאים אל ירושלם והחזים לה חזון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה

¹⁷ואתה בן אדם שים פניך אל בנות עמך המתנבאות מלבהן והנבא עליהן

¹⁸ואמרת כה אמר אדני יהוה הוי למתפרות כסתות על כל אצילי ידי ועשות המספחות על ראש כל קומה לצודד נפשות הנפשות תצודדנה לעמי ונפשות לכנה תחיינה

¹⁹ותחללנה אתי אל עמי בשעלי שערים ובפתותי לחם להמית נפשות אשר לא תמותנה ולחיות נפשות אשר לא תחיינה בכזבכם לעמי שמעי כזב

²⁰לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל כסתותיכנה אשר אתנה מצדדות שם את הנפשות לפרחות וקרעתי אתם מעל זרועתיכם ושלחתי את הנפשות אשר אתם מצדדות את נפשים לפרחת

²¹וקרעתי את מספחתיכם והצלתי את עמי מידכן ולא יהיו עוד בידכן למצודה וידעתן כי אני יהוה

²²וען הכאות לב צדיק שקר ואני לא הכאבתיו ולחזק ידי רשע לבלתי שוב מדרכו הרע להחיותו

²³לכן שוא לא תחזינה וקסם לא תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידכן וידעתן כי אני יהוה

הפרק 14

יבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני:

²ויהי דבר יהוה אלי לאמר

³בן אדם האנשים האלה העלו גלוליהם על לבם ומכשול עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם

⁴לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה את גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה נעניתי לו בה ברב גלוליו

⁵למען תפש את בית ישראל בלבם אשר נזרו מעלי בגלוליהם כלם

⁶לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו מעל גלוליהם ומעל כל תועבתיהם השיבו פניהם

⁷כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשר יגור בישראל וינזר מאחרי ויעל גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא לדרש לו בי אני יהוה נענה לו בי:

⁸ונתתי פני באיש ההוא והשמתייהו לאות ולמשלים והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי אני יהוה

⁹והנביא כי יפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי את הנביא ההוא ונטיתי את ידי עליו והשמדתי מתוך עמי ישראל

¹⁰ונשאו עונם כעון הדרש כעון הנביא יהיה

¹¹למען לא יתעו עוד בית ישראל מאחרי ולא יטמאו עוד בכל פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה

¹²ויהי דבר יהוה אלי לאמר

¹³בן אדם ארץ כי תחטא לי למעל מעל ונטיתי ידי עליה ושברתי לה מטה לחם והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה

¹⁴והיו שלשת האנשים האלה בתוכה נח דנאל ואיוב המה בצדקתם ינצלו נפשם נאם אדני יהוה

¹⁵לו חיה רעה אעביר בארץ ושכלתה והיתה שממה מבלי עובר מפני החיה

¹⁶שלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בנים ואם בנות יצילו המה לבדם ינצלו והארץ תהיה שממה

¹⁷או חרב אביא על הארץ ההיא ואמרתי חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה

¹⁸ושלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות כי הם לבדם ינצלו

¹⁹או דבר אשלח אל הארץ ההיא ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם ובהמה

²⁰ונח דנאל ואיוב בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בן אם בת יצילו המה בצדקתם יצילו נפשם

²¹כי כה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת שפטי הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי אל ירושלם להכרית ממנה אדם ובהמה

²²והנה נותרה בה פלטה המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים אליכם וראיתם את דרכם ואת עלילותם ונחמתם על הרעה אשר הבאתי על ירושלם את כל אשר הבאתי עליה

²³ונחמו אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם וידעתם כי לא חנם עשיתי את כל אשר עשיתי בה נאם אדני יהוה

הפרק 15

יהי דבר יהוה אלי לאמר

²בן אדם מה יהיה עץ הגפן מכל עץ הזמורה אשר היה בעצי היער

³היקח ממנו עץ לעשות למלאכה אם יקחו ממנו יתד לתלות עליו כל כלי

⁴הנה לאש נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר היצלח למלאכה

⁵הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי אש אכלתהו ויחר ונעשה עוד למלאכה

⁶לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עץ הגפן בעץ היער אשר נתתיו לאש לאכלה כן נתתי את יושבי ירושלם

⁷ונתתי את פני בהם מהאש יצאו והאש תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי את פני בהם

⁸ונתתי את הארץ שממה יען מעלו מעל נאם אדני יהוה

הפרק 16

יהי דבר יהוה אלי לאמר

²בן אדם הודע את ירושלם את תועבתי

³ואמרת כה אמר אדני יהוה לירושלם מכרתיו ומלדתיך מארץ הכנעני אביו האמרי ואמך חתית

⁴ומולדותיך ביום הולדת אתך לא כרת שרך ובמים לא רחצת למשעי והמלח לא המלחת והחתל לא חתלת

⁵לא חסה עליך עין לעשות לך אחת מאלה לחמלה עליך ותשלכי אל פני השדה בגעל נפשך ביום הולדת אתך

⁶ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמיו ואמר לך בדמיו חיי ואמר לך בדמיו חיי

⁷רובה כצמח השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים שדים נכנו ושערך צמח ואת ערם ועריה

⁸ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש כנפי עליך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בברית אתך נאם אדני יהוה ותהי לי

⁹וארחצך במים ואשטף דמיו מעליך ואסכך בשמן

¹⁰ואלבישך רקמה ואנעלך תחש ואחבשך בשש ואסכך מש

¹¹ואעדך עדי ואתנה צמידים על ידיך ורביד על גרונך

¹²ואתן נזם על אפך ועגילים על אזניך ועטרת תפארת בראשך

¹³ותעדי זהב וכסף ומלבושך ששי ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן אכלתי ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה

¹⁴ויצא לך שם בגוים ביפיו כי כליל הוא בהדרי אשר שמתי עליך נאם אדני יהוה

¹⁵ותבטחי ביפיו ותזני על שמך ותשפכי את תזנותיך על כל עובר לו יהי

¹⁶ותקחי מבגדיך ותעשי לך במות טלאות ותזני עליהם לא באות ולא יהיה

¹⁷ותקחי כלי תפארתך מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשי לך צלמי זכר ותזני במ

¹⁸ותקחי את בגדי רקמתך ותכסים ושמני וקטרת נתתי לפניהם

¹⁹ ולחמי אשר נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתיהו לפניהם לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה
²⁰ ותקחי את בניך ואת בנותיך אשר ילדת לי ותזבחים להם לאכול המעט מתזונתך
²¹ ותשחטי את בני ותתנים בהעביר אותם להם
²² ואת כל תועבתיך ותזונתיך לא זכרתי את ימי נעורייך בהיותך ערם ועריה מתבוססת בדמך היית
²³ ויהי אחרי כל רעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה
²⁴ ותבני לך גב ותעשי לך רמה בכל רחוב
²⁵ אל כל ראש דרך בנית רמתך ותתעבי את יפיך ותפשקי את רגליך לכל עובר ותרבי את תזונתך
²⁶ ותזני אל בני מצרים שכניך גדלי בשר ותרבי את תזונתך להכעיסני
²⁷ והנה נטיתי ידי עליך ואגרע חקרך ואתנך בנפש שנאותיך בנות פלשתים הנכלמות מדרכך זמה
²⁸ ותזני אל בני אשור מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת
²⁹ ותרבי את תזונתך אל ארץ כנען כשדימה וגם בזאת לא שבעת
³⁰ מה אמלה לבתך נאם אדני יהוה בעשותך את כל אלה מעשה אשה זונה שלטת
³¹ בבנותיך גבר בראש כל דרך ורמתך עשיתי בכל רחוב ולא הייתי כזונה לקלס אתנן
³² האשה המנאפת תחת אישה תקח את זרים
³³ לכל זנות יתנו נדה ואת נתת את נדניך לכל מאהביך ותשחדי אותם לבוא אליך מסביב בתזונתיך
³⁴ ויהי בך הפך מן הנשים בתזונתיך ואחריך לא זונה ובתתך אתנן ואתנן לא נתן לך ותהי להפך
³⁵ לכן זונה שמעי דבר יהוה
³⁶ כה אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך בתזונתיך על מאהביך ועל כל גלולי
תועבתיך וכדמי בניך אשר נתת להם
³⁷ לכן הנני מקבץ את כל מאהביך אשר ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על כל אשר שנאת
וקבצתי אתם עליך מסביב וגליתי ערותך אלהם וראו את כל ערותך
³⁸ ושפטתיך משפטי נאפות ושפכת דם ונתתיך דם חמה וקנאה
³⁹ ונתתי אותך בידם והרסו גבר ונתצו רמתך והפשיטו אותך בגדיך ולקחו כלי תפארתך והניחוך
עירם ועריה
⁴⁰ והעלו עליך קהל ורגמו אותך באבן ובתקוף בחרבותם
⁴¹ ושרפו בתיך באש ועשו בך שפטים לעיני נשים רבות והשבתיך מזונה וגם אתנן לא תתני עוד
⁴² והנחתי חמתי בך וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא אכעס עוד
⁴³ יען אשר לא זכרתי את ימי נעורייך ותרגזי לי בכל אלה וגם אני הא דרכך בראש נתתי נאם אדני
יהוה ולא עשיתי את הזמה על כל תועבתיך
⁴⁴ הנה כל המשל עליך ימשל לאמר כאמה בתה
⁴⁵ בת אמך את געלת אישה ובניה ואחות אחותך את אשר געלו אנשיהן ובניהן אמכן חתית ואביכן
אמרי
⁴⁶ ואחותך הגדולה שמרון היא ובנותיה היושבת על שמאלך ואחותך הקטנה ממך היושבת מימינך
סדם ובנותיה
⁴⁷ ולא בדרכיהן הלכת ובתועבותיהן עשיתי כמעט קט ותשחתי מהן בכל דרכיך
⁴⁸ חי אני נאם אדני יהוה אם עשתה סדם אחותך היא ובנותיה כאשר עשית את ובנותיך
⁴⁹ הנה זה היה עון סדם אחותך גאון שבעת לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויד עני ואביון לא
החזיקה
⁵⁰ ותגבהינה ותעשינה תועבה לפני ואסיר אתהן כאשר ראיתי
⁵¹ ושמרון כחצי חטאתיך לא חטאה ותרבי את תועבותיך מהנה ותצדקי את אחותך בכל תועבתיך
אשר עשיתי
⁵² גם את שאי כלמתך אשר פללת לאחותך בחטאתיך אשר התעבת מהן תצדקנה ממך וגם את
בושי ושאי כלמתך בצדקתך אחיותך
⁵³ ושבתי את שבותהן את שבית סדם ובנותיה ואת שבית שמרון ובנותיה ושבית שביתיך בתוכהנה

⁵⁴למען תשאי כלמתך ונכלמת מכל אשר עשית בנחמך אתן
⁵⁵ואחותיך סדם ובנותיה תשבן לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבן לקדמתן ואת ובנותיך תשבינה לקדמתכן
⁵⁶ולוא היתה סדם אחותך לשמועה בפוך ביום גאוניך
⁵⁷בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת בנות ארם וכל סביבותיה בנות פלשתים השאטות אותך מסביב
⁵⁸את זמתך ואת תועבותיך את נשאתים נאם יהוה
⁵⁹כי כה אמר אדני יהוה ועשית אותך כאשר עשית אשר בזית אלה להפר ברית
⁶⁰וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך והקמותי לך ברית עולם
⁶¹וזכרת את דרכיך ונכלמת בקחתך את אחותיך הגדלות ממך אל הקטנות ממך ונתתי אתהן לך לבנות ולא מבריתך
⁶²והקימותי אני את בריתי אתך וידעת כי אני יהוה
⁶³למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם אדני יהוה

הפרק 17

יהי דבר יהוה אלי לאמה
²בן אדם חוד חידה ומשל משל אל בית ישראל
³ואמרת כה אמר אדני יהוה הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר לו הרקמה בא אל הלבנון ויקח את צמרת הארז
⁴את ראש יניקותיו קטף ויביאהו אל ארץ כנען בעיר רכלים שמו
⁵ויקח מזרע הארץ ויתנהו בשדה זרע קח על מים רבים צפצפה שמו
⁶ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן ותעש בדים ותשלח פארות
⁷ויהי נשר אחד גדול גדול כנפים ורב נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה לו להשקות אותה מערגות מטעה
⁸אל שדה טוב אל מים רבים היא שתולה לעשות ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת
⁹אמר כה אמר אדני יהוה תצלח הלוא את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסס ויבש כל טרפי צמחה תיבש ולא בזרע גדולה ובעם רב למשאות אותה משרשיה
¹⁰והנה שתולה התצלח הלוא כגעת בה רוח הקדים תיבש יבש על ערגת צמחה תיבש
¹¹ויהי דבר יהוה אלי לאמה
¹²אמר נא לבית המרי הלא ידעתם מה אלה אמר הנה בא מלך בבל ירושלם ויקח את מלכה ואת שריה ויבא אותם אליו בבבל
¹³ויקח מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה ואת אילי הארץ לקח
¹⁴להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמר את בריתו לעמדה
¹⁵וימרד בו לשלח מלאכיו מצרים לתת לו סוסים ועם רב היצלח הימלט העשה אלה והפר ברית ונמלט
¹⁶חי אני נאם אדני יהוה אם לא במקום המלך הממליך אתו אשר בזה את אלתו ואשר הפר את בריתו אתו בתוך בבל ימות
¹⁷ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה בשפך סללה ובבנות דיק להכרית נפשות רבות
¹⁸ובזה אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט
¹⁹לכן כה אמר אדני יהוה חי אני אם לא אלקי אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו בראשו
²⁰ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי והביאותיהו בבבל ונשפטתי אתו שם מעלו אשר מעל בי:

²¹ ואת כל מברחו בכל אגפיו בחרב יפלו והנשארים לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי:
²² כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקטף ושתלתי אני על הר גבה ותלול
²³ בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו תשכנה
²⁴ וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה השפלתי עץ גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי!

הפרק 18

יהי דבר יהוה אלי לאמה
² מה לכם אתם משלים את המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקהינח
³ חי אני נאם אדני יהוה אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל
⁴ הן כל הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת היא תמות
⁵ ואיש כי יהיה צדיק ועשה משפט וצדק
⁶ אל ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב
⁷ ואיש לא יונה חבלתו חוב ישיב גזלה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בגד:
⁸ בנשך לא יתן ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש
⁹ בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה
¹⁰ והוליד בן פריץ שפך דם ועשה אח מאחד מאלה
¹¹ והוא את כל אלה לא עשה כי גם אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא
¹² עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא ישיב ואל הגלולים נשא עיניו תועבה עשה
¹³ בנשך נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל התועבות האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה
¹⁴ והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו אשר עשה וירא ולא יעשה כהן
¹⁵ על ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל את אשת רעהו לא טמא
¹⁶ ואיש לא הונה חבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו לרעב נתן וערום כסה בגד:
¹⁷ מעני השיב ידו נשך ותרבית לא לקח משפטי עשה בחקותי הלך הוא לא ימות בעון אביו חיה יחיה
¹⁸ אביו כי עשק עשק גזל גזל אח ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנה מת בעונו
¹⁹ ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כל חקותי שמר ויעשה אתם חיה יחיה
²⁰ הנפש החטאת היא תמות בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת רשע עליו תהיה
²¹ והרשע כי ישוב מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה משפט וצדקה חיה יחיה לא ימות
²² כל פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר עשה יחיה
²³ החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלוא בשובו מדרכיו וחי
²⁴ ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר עשה הרשע יעשה וחי כל צדקתו אשר עשה לא תזכרנה במעלו אשר מעל ובחטאתו אשר חטא בם ימות
²⁵ ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעו נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו
²⁶ בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות
²⁷ ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את נפשו יחיה
²⁸ ויראה מכל פשעיו אשר עשה חיו יחיה לא ימות

²⁹ ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן
³⁰ לכן איש כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שובו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהיה
לכם למכשול עון
³¹ השליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו
בית ישראל
³² כי לא אחפץ במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחיו

הפרק 19

א אתה שא קינה אל נשיאי ישראל
² ואמרת מה אמך לביא בין אריות רבצה בתוך כפרים רבתה גוריה
³ ותעל אחד מגריה כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם אכל
⁴ וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש ויבאהו בחחים אל ארץ מצרים
⁵ ותרא כי נוחלה אבדה תקותה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו
⁶ ויתהלך בתוך אריות כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם אכל
⁷ וידע אלמנותיו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מקול שאגתו
⁸ ויתנו עליו גוים סביב ממדינות ויפרשו עליו רשתם בשחתם נתפש
⁹ ויתנהו בסוגר בחחים ויבאהו אל מלך בבל יבאהו במצדות למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל
¹⁰ אמך כגפן בדמך על מים שתולה פריה וענפה היתה ממים רבים
¹¹ ויהיו לה מטות עז אל שבטי משלים ותגבה קומתו על בין עבתיים וירא בגבהו ברב דליתיו
¹² ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו
¹³ ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא
¹⁴ ותצא אש ממטה בדיה פריה אכלה ולא היה בה מטה עז שבט למשול קינה היא ותהי לקינה

הפרק 20

א יהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני:
² ויהי דבר יהוה אלי לאמה
³ בן אדם דבר את זקני ישראל ואמרת אלהם כה אמר אדני יהוה הלדרש אתי אתם באים חי אני אם
אדרש לכם נאם אדני יהוה
⁴ התשפט אתם התשפוט בן אדם את תועבת אבותם הודיעם
⁵ ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ
מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם
⁶ ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי
היא לכל הארצות
⁷ ואמר אלהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם
⁸ וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר
לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים
⁹ ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר המה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם
מארץ מצרים
¹⁰ ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל המדבר
¹¹ ואתן להם את חקותי ואת משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם
¹² וגם את שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם
¹³ וימרו בי בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי

בהם ואת שבתתי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר לכלותם¹⁴ ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם¹⁵ וגם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות¹⁶ יען במשפטי מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם לבם הלך¹⁷ ותחס עיני עליהם משחתם ולא עשיתי אותם כלה במדבר¹⁸ ואמר אל בניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו¹⁹ אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשו אותם²⁰ ואת שבתותי קדשו והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם²¹ וימרו בי הבנים בחקותי לא הלכו ואת משפטי לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם את שבתותי חללו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי במדבר²² והשבתי את ידי ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם²³ גם אני נשאתי את ידי להם במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות²⁴ יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו ואת שבתותי חללו ואחרי גלולי אבותם היו עיניהם²⁵ וגם אני נתתי להם חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם²⁶ ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל פטר רחם למען אשמם למען אשר ידעו אשר אני יהוה²⁷ לכן דבר אל בית ישראל בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת גדפו אותי אבותיכם במעלם בי מעל²⁸ ואביאם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה להם ויראו כל גבעה רמה וכל עץ עבת ויזבחו שם את זבחיהם ויתנו שם כעס קרבנם וישימו שם ריח ניחוחיהם ויסיכו שם את נסכיהם²⁹ ואמר אלהם מה הבמה אשר אתם הבאים שם ויקרא שמה במה עד היום הזה³⁰ לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה הבדרך אבותיכם אתם נטמאים ואחרי שקוצייהם אתם זנים³¹ ובשאת מתנתיכם בהעביר בניכם באש אתם נטמאים לכל גלוליהם עד היום ואני אדרש לכם בית ישראל חי אני נאם אדני יהוה אם אדרש לכם³² והעלה על רוחכם היו לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות הארצות לשרת עץ ואבן³³ חי אני נאם אדני יהוה אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוך עליכם³⁴ והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפוצתם ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה³⁵ והבאתי אתכם אל מדבר העמים ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים³⁶ כאשר נשפטתי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה³⁷ והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הברית³⁸ וברותי מכם המרדים והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני יהוה³⁹ ואתם בית ישראל כה אמר אדני יהוה איש גלוליו לכו עבדו ואחר אם אינכם שמעים אלי ואת שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגלוליהם⁴⁰ כי בהר קדשי בהר מרום ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל כלה בארץ שם ארצם ושם אדרוש את תרומתיכם ואת ראשית משאותיכם בכל קדשיכם⁴¹ בריח ניחח ארצה אתכם בהוציא אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים⁴² וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם אל אדמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאבותיכם⁴³ וזכרתם שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם אשר נטמאתם בם ונקטתם בפניכם בכל רעותיכם אשר עשיתם

⁴⁴וידעתם כי אני יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל נאם אדני יהוה

⁴⁵ויהי דבר יהוה אלי לאמה

⁴⁶בן אדם שים פניך דרך תימנה והטף אל דרום והנבא אל יער השדה נגב

⁴⁷ואמרת ליער הנגב שמע דבר יהוה כה אמר אדני יהוה הנני מצית בך אש ואכלה בך כל עץ לח וכל עץ יבש לא תכבה להבת שלהבת ונצרבו בה כל פנים מנגב צפונה

⁴⁸וראו כל בשר כי אני יהוה בערתיה לא תכבה

⁴⁹ואמר אהה אדני יהוה המה אמרים לי הלא ממשל משלים הוא

הפרק 21

יהי דבר יהוה אלי לאמה

²בן אדם שים פניך אל ירושלם והטף אל מקדשים והנבא אל אדמת ישראל

³ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה והכרתי ממך צדיק ורשע

⁴יען אשר הכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל כל בשר מנגב צפון

⁵וידעו כל בשר כי אני יהוה הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב עוד:

⁶ואתה בן אדם האנח בשברון מתנים ובמרירות תאנח לעיניהם

⁷והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי באה ונמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מים הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה

⁸ויהי דבר יהוה אלי לאמה

⁹בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני אמר חרב חרב הוחדה וגם מרוטח

¹⁰למען טבח טבח הוחדה למען היה לה ברק מרטה או נשיש שבט בני מאסת כל עץ

¹¹ויתן אתה למרטה לתפש בכף היא הוחדה חרב והיא מרטה לתת אותה ביד הורג

¹²זעק והילל בן אדם כי היא היתה בעמי היא בכל נשיאי ישראל מגורי אל חרב היו את עמי לכן ספק אל ירך

¹³כי בחן ומה אם גם שבט מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה

¹⁴ואתה בן אדם הנבא והך כף אל כף ותכפל חרב שלישתה חרב חללים היא חרב חלל הגדול החדרת להם

¹⁵למען למוג לב והרבה המכשלים על כל שעריהם נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק מעטה לטבח

¹⁶התאחדו הימיני השימי השמילי אנה פניך מעדות

¹⁷וגם אני אכה כפי אל כפי והניחתי חמתי אני יהוה דברתי:

¹⁸ויהי דבר יהוה אלי לאמה

¹⁹ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים לבוא חרב מלך בבל מארץ אחד יצאו שניהם ויד ברא בראש דרך עיר ברא

²⁰דרך תשים לבוא חרב את רבת בני עמון ואת יהודה בירושלם בצורה

²¹כי עמד מלך בבל אל אם הדרך בראש שני הדרכים לקסם קסם קלקל בחצים שאל בתרפים ראה בכבד:

²²בימינו היה הקסם ירושלם לשום כרים לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה לשום כרים על שערים לשפך סללה לבנות דיק

²³והיה להם כקסום שוא בעיניהם שבעי שבעות להם והוא מזכיר עון להתפש

²⁴לכן כה אמר אדני יהוה יען הזכרכם עונכם בהגלות פשעיכם להראות חטאותיכם בכל עלילותיכם יען הזכרכם בכף תתפשו

²⁵ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר בא יומו בעת עון קץ

²⁶כה אמר אדני יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה זאת לא זאת השפלה הגבה והגבה השפיל

²⁷עוה עוה עוה אשימנה גם זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט ונתתיו
²⁸ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל בני עמון ואל חרפתם ואמרת חרב חרב
פתוחה לטבח מרוטה להכיל למען ברק
²⁹בחזות לך שוא בקסם לך כזב לתת אותך אל צוארי חללי רשעים אשר בא יומם בעת עון קץ
³⁰השב אל תערה במקום אשר נבראת בארץ מכרותיך אשפט אתך
³¹ושפכתי עליך זעמי באש עברתי אפיח עליך ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי משחית
³²לאש תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך הארץ לא תזכרי כי אני יהוה דברתי!

הפרק 22

יהי דבר יהוה אלי לאמה
²ואתה בן אדם התשפט התשפט את עיר הדמים והודעתה את כל תועבותיה
³ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לטמאה
⁴בדמך אשר שפכת אשמת ובגלולך אשר עשית טמאת ותקריבי ימך ותבוא עד שנותיך על כן
נתתיך חרפה לגוים וקלסה לכל הארצות
⁵הקרבות והרחקות ממך יתקלסו בך טמאת השם רבת המהומה
⁶הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו בך למען שפך דם
⁷אב ואם הקלו בך לגר עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בך
⁸קדשי בזית ואת שבתתי חללת
⁹אנשי רכיל היו בך למען שפך דם ואל ההרים אכלו בך זמה עשו בתוכך
¹⁰ערות אב גלה בך טמאת הנדה ענו בך
¹¹ואיש את אשת רעהו עשה תועבה ואיש את כלתו טמא בזמה ואיש את אחתו בת אביו ענה בך
¹²שחד לקחו בך למען שפך דם נשך ותרבית לקחת ותבצעי רעך בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה
¹³והנה הכיתי כפי אל בצעך אשר עשית ועל דמך אשר היו בתוכך
¹⁴היעמד לבך אם תחזקנה ידיך לימים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי ועשיתי
¹⁵והפיצתי אותך בגוים וזריתיך בארצות והתמתי טמאתך ממך
¹⁶ונחלת בך לעיני גוים וידעת כי אני יהוה
¹⁷ויהי דבר יהוה אלי לאמה
¹⁸בן אדם היו לי בית ישראל לסוג כלם נחשת ובדיל וברזל ועופרת בתוך כור סגים כסף היו
¹⁹לכן כה אמר אדני יהוה יען היות כלכם לסגים לכן הנני קבץ אתכם אל תוך ירושלם
²⁰קבצת כסף ונחשת וברזל ועופרת ובדיל אל תוך כור לפחת עליו אש להנתיך כן אקבץ באפי
ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם
²¹וכנסתי אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונתכתם בתוכה
²²כהתוך כסף בתוך כור כן תתכו בתוכה וידעתם כי אני יהוה שפכתי חמתי עליכם
²³ויהי דבר יהוה אלי לאמה
²⁴בן אדם אמר לה את ארץ לא מטהרה היא לא גשמה ביום זעם
²⁵קשר נביאיה בתוכה כארי שואג טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה
²⁶כהניה חמסו תורתי ויחללו קדשי בין קדש לחל לא הבדילו ובין הטמא לטהור לא הודיעו
ומשבתותי העלימו עיניהם ואחל בתוכם
²⁷שריה בקרבה כזאבים טרפי טרף לשפך דם לאבד נפשות למען בצע בצע
²⁸ונביאיה טחו להם תפל חזים שוא וקסמים להם כזב אמרים כה אמר אדני יהוה ויהוה לא דבר

²⁹עם הארץ עשקו עשק וגזלו גזל ועני ואביון הונו ואת הגר עשקו בלא משפט
³⁰ואבקש מהם איש גדר גדר ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי שחתה ולא מצאתי:
³¹ואשפך עליהם זעמי באש עברתי כליתים דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה

הפרק 23

יהי דבר יהוה אלי לאמר
²בן אדם שתיים נשים בנות אם אחת היו
³ותזנינה במצרים בנעוריהן זנו שמה מעכו שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן
⁴ושמותן אהלה הגדולה ואהליבה אחותה ותהיינה לי ותלדנה בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה
וירושלם אהליבה
⁵ותזן אהלה תחתית ותעגב על מאהביה אל אשור קרובים
⁶לבשי תכלת פחות וסגנים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוסים
⁷ותתן תזנותיה עליהם מבחר בני אשור כלם ובכל אשר עגבה בכל גלוליהם נטמאה
⁸ואת תזנותיה ממצרים לא עזבה כי אותה שכבו בנעוריה והמה עשו דדי בתוליה וישפכו תזנותם
עליה
⁹לכן נתתיה ביד מאהביה ביד בני אשור אשר עגבה עליהם
¹⁰המה גלו ערותה בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרגו ותהי שם לנשים ושפוטם עשו בה
¹¹ותרא אחותה אהליבה ותשחת עגבתה ממנה ואת תזנותיה מזנוני אחותה
¹²אל בני אשור עגבה פחות וסגנים קרבים לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים בחורי חמד כלם
¹³וארא כי נטמאה דרך אחד לשתייהן
¹⁴ותוסף אל תזנותיה ותרא אנשי מחקה על הקיר צלמי כשדיים חקקים בששה
¹⁵חגורי אזור במתניהם סרוחי טבולים בראשיהם מראה שלישים כלם דמות בני בבל כשדים ארץ
מולדתם
¹⁶ותעגב עליהם למראה עיניה ותשלח מלאכים אליהם כשדימה
¹⁷ויבאו אליה בני בבל למשכב דדים ויטמאו אותה בתזנותם ותטמא במ ותקע נפשה מהם
¹⁸ותגל תזנותיה ותגל את ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר נקעה נפשי מעל אחותה
¹⁹ותרבה את תזנותיה לזכר את ימי נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים
²⁰ותעגבה על פלגשיהם אשר בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם
²¹ותפקדי את זמת נעוריה בעשות ממצרים דדיך למען שדי נעוריה
²²לכן אהליבה כה אמר אדני יהוה הנני מעיר את מאהביך עליך את אשר נקעה נפשך מהם
והבאתים עליך מסביב
²³בני בבל וכל כשדים פקוד ושוע וקוע כל בני אשור אותם בחורי חמד פחות וסגנים כלם שלשים
וקרואים רכבי סוסים כלם
²⁴ובאו עליך הצן רכב וגלגל ובקהל עמים צנה ומגן וקובע ישימו עליך סביב ונתתי לפניהם משפט
ושפטון במשפטיהם
²⁵ונתתי קנאתי בך ועשו אותך בחמה אפך ואזניך יסירו ואחריתך בחרב תפול המה בניך ובנותיך
יקחו ואחריתך תאכל באש
²⁶והפשיטון את בגדיך ולקחו כלי תפארתך
²⁷והשבתתי זמתך ממך ואת זנותך מארץ מצרים ולא תשאי עיניך אליהם ומצרים לא תזכרי עוד:
²⁸כי כה אמר אדני יהוה הנני נתנך ביד אשר שנאת ביד אשר נקעה נפשך מהם
²⁹ועשו אותך בשנאה ולקחו כל יגיעך ועזבוך עירם ועריה ונגלה ערות זנוניך וזמתך ותזנותיך
³⁰עשה אלה לך בזנותך אחרי גוים על אשר נטמאת בגלוליהם
³¹בדרך אחותך הלכת ונתתי כוסה בידך

³² כה אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי העמקה והרחבה תהיה לצחק וללעג מרבה להכיל
³³ שכרון ויגון תמלאי כוס שמה ושממה כוס אחותך שמרון
³⁴ ושתיית אותה ומצית ואת חרשיה תגרמי ושדיך תנתקי כי אני דברתי נאם אדני יהוה
³⁵ לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותי ותשליכי אותי אחרי גוך וגם את שאי זמתך ואת תזנותיך
³⁶ ויאמר יהוה אלי בן אדם התשפוט את אהלה ואת אהליבה והגד להן את תועבותיהן
³⁷ כי נאפו ודם בידיהן ואת גלוליהן נאפו וגם את בניהן אשר ילדו לי העבירו להם לאכלה
³⁸ עוד זאת עשו לי טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי חללו
³⁹ ובשחטם את בניהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך ביתי
⁴⁰ ואף כי תשלחנה לאנשים באים ממרחק אשר מלאך שלוח אליהם והנה באו לאשר רחצת כחלת
עיניך ועדית עדי
⁴¹ וישבת על מטה כבודה ושלחן ערוך לפניך וקטרתי ושמני שמת עליה
⁴² וקול המון שלו בה ואל אנשים מרב אדם מובאים סובאים ממדבר ויתנו צמידים אל ידיהן ועטרת
תפארת על ראשיהן
⁴³ ואמר לבלה נאופים עת יזנה תזנותיה והיא
⁴⁴ ויבוא אליה כבוא אל אשה זונה כן באו אל אהלה ואל אהליבה אשת הזמה
⁴⁵ ואנשים צדיקים המה ישפטו אותה משפט נאפות ומשפט שפכות דם כי נאפת הנה ודם בידיהן
⁴⁶ כי כה אמר אדני יהוה העלה עליהם קהל ונתן אתהן לזעוה ולבז
⁴⁷ ורגמו עליהן אבן קהל וברא אותהן בחרבותם בניהם ובנותיהם יהרגו ובתיהן באש ישרפו
⁴⁸ והשבתי זמה מן הארץ ונסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה
⁴⁹ ונתנו זמתכנה עליכן וחטאי גלולכן תשאנה וידעתם כי אני אדני יהוה

הפרק 24

ייהי דבר יהוה אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר
² בן אדם כתוב לך את שם היום את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלם בעצם היום הזה
³ ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בו מים
⁴ אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירך וכתף מבחר עצמים מלא
⁵ מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים תחתיה רתח רתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה
⁶ לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה
לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל
⁷ כי דמה בתוכה היה על צחיח סלע שמתהו על הארץ לכסות עליו עפר
⁸ להעלות חמה לנקם נקם נתתי את דמה על צחיח סלע לבלתי הכסות
⁹ לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים גם אני אגדיל המדורה
¹⁰ הרבה העצים הדלק האש התם הבשר והרקח המרקחה והעצמות יחרו
¹¹ והעמידה על גחליה רקח למען תחם וחרה נחשתה ונתכה בתוכה טמאתה תתם חלאתה
¹² תאנים הלאה ולא תצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה
¹³ בטמאתך זמה יען טהרתיך ולא טהרת מטמאתך לא טהרתי עוד עד הניחי את חמתי בך
¹⁴ אני יהוה דברתי באה ועשיתי לא אפרע ולא אחוס ולא אנחם כדרכיך וכעלילותיך שפטוך נאם
אדני יהוה
¹⁵ יהי דבר יהוה אלי לאמר
¹⁶ בן אדם הנני לקח ממך את מחמד עיניך במגפה ולא תספד ולא תבכה ולוא תבוא דמעתך
¹⁷ האנק דם מתים אבל לא תעשה פארך חבוש עליך ונעליך תשים ברגליך ולא תעטה על שפם
ולחם אנשים לא תאכל
¹⁸ ואדבר אל העם בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאשר צויתי

¹⁹ויאמרו אלי העם הלא תגיד לנו מה אלה לנו כי אתה עשה
²⁰ואמר אליהם דבר יהוה היה אלי לאמר
²¹אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה הנני מחלל את מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם ומחמל
נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר עזבתם בחרב יפלו
²²ועשיתם כאשר עשיתי על שפם לא תעטו ולחם אנשים לא תאכלו
²³ופארכם על ראשיכם ונעליכם ברגליכם לא תספדו ולא תבכו ונמקתם בעונותיכם ונהמתם איש אל
אחיו
²⁴והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר עשה תעשו בבאה וידעתם כי אני אדני יהוה
²⁵ואתה בן אדם הלוא ביום קחתי מהם את מעזם משוש תפארתם את מחמד עיניהם ואת משא
נפשם בניהם ובנותיהם
²⁶ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות אזנים
²⁷ביום ההוא יפתח פיך את הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת וידעו כי אני יהוה

הפרק 25

יהי דבר יהוה אלי לאמר
²בן אדם שים פניך אל בני עמון והנבא עליהם
³ואמרת לבני עמון שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך האח אל מקדשי כי נחל ואל
אדמת ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הלכו בגולה
⁴לכן הנני נתנך לבני קדם למורשה וישבו טירותיהם בך ונתנו בך משכניהם המה יאכלו פריך והמה
ישתו חלבך
⁵ונתתי את רבה לנוה גמלים ואת בני עמון למרבץ צאן וידעתם כי אני יהוה
⁶כי כה אמר אדני יהוה יען מחאך יד ורקעך ברגל ותשמח בכל שאטך בנפש אל אדמת ישראל
⁷לכן הנני נטיתי את ידי עליך ונתתיך לבג לגוים והכרתיך מן העמים והאבדתיך מן הארצות אשמידך
וידעת כי אני יהוה
⁸כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושעיר הנה ככל הגוים בית יהודה
⁹לכן הנני פתח את כתף מואב מהערים מעריו מקצהו צבי ארץ בית הישימת בעל מעון וקריתמה
¹⁰לבני קדם על בני עמון ונתתיה למורשה למען לא תזכר בני עמון בגוים
¹¹ובמואב אעשה שפטים וידעו כי אני יהוה
¹²כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום בנקם נקם לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם
¹³לכן כה אמר אדני יהוה ונטתי ידי על אדום והכרתי ממנה אדם ובהמה ונתתיה חרבה מתימן
ודדנה בחרב יפלו
¹⁴ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי ישראל ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו את נקמתי נאם אדני
יהוה
¹⁵כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית איבת עולם
¹⁶לכן כה אמר אדני יהוה הנני נוטה ידי על פלשתים והכרתי את כרתים והאבדתי את שארית חוף
הים
¹⁷ועשיתי בם נקמות גדלות בתוכחות חמה וידעו כי אני יהוה בתתי את נקמתי בם

הפרק 26

יהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר
²בן אדם יען אשר אמרה צר על ירושלם האח נשברה דלתות העמים נסבה אלי אמלאה החרבה
³לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות הים לגליו

⁴ושחתו חמות צר והרסו מגדליה וסחיתי עפרה ממנה ונתתי אותה לצחיה סלע
⁵משטח חרמים תהיה בתוך הים כי אני דברתי נאם אדני יהוה והיתה לבז לגוים
⁶ובנותיה אשר בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי אני יהוה
⁷כי כה אמר אדני יהוה הנני מביא אל צר נבוכדראצר מלך בבל מצפון מלך מלכים בסוס וברכב
ובפרשים וקהל ועם רב
⁸בנותיך בשדה בחרב יהרג ונתן עליך דיק ושפך עליך סללה והקים עליך צנה
⁹ומחי קבלו יתן בחמותיך ומגדלתיך יתץ בחרבותיו
¹⁰משפעת סוסיו יכסך אבקם מקול פרש וגלגל ורכב תרעשנה חומותיך בבאו בשעריך כמבואי עיר
מבקעה
¹¹בפרסות סוסיו ירמס את כל חוצותיך עמך בחרב יהרג ומצבות עזך לארץ תרד:
¹²ושללו חילך ובזזו רכלתך והרסו חומותיך ובתי חמדתך יתצו ואבניך ועציך ועפרך בתוך מים ישימו
¹³והשבתי המון שיריך וקול כנוריק לא ישמע עוד:
¹⁴ונתתיך לצחיה סלע משטח חרמים תהיה לא תבנה עוד כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה
¹⁵כה אמר אדני יהוה לצור הלא מקול מפלתך באנק חלל בהרג הרג בתוכך ירעשו האיים
¹⁶וירדו מעל כסאותם כל נשיאי הים והסירו את מעיליהם ואת בגדי רקמתם יפשטו חרדות ילבשו
על הארץ ישבו וחרדו לרגעים ושמו עליו
¹⁷ונשאו עליך קינה ואמרו לך איך אבדת נושבת מימים העיר ההללה אשר היתה חזקה בים היא
וישביה אשר נתנו חתיתם לכל יושביה
¹⁸עתה יחרדו האין יום מפלתך ונבהלו האיים אשר בים מצאתך
¹⁹כי כה אמר אדני יהוה בתתי אתך עיר נחרבת כערים אשר לא נושבו בהעלות עליך את תהום
וכסוך המים הרבים
²⁰והורדתיך את יורדי בור אל עם עולם והושבתיך בארץ תחתיות כחרבות מעולם את יורדי בור
למען לא תשבי ונתתי צבי בארץ חיים
²¹בלהות אתנך ואינך ותבקשי ולא תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה

הפרק 27

יהי דבר יהוה אלי לאמה
²ואתה בן אדם שא על צר קינה
³ואמרת לצור הישבתי על מבואת ים רכלת העמים אל איים רבים כה אמר אדני יהוה צור את אמרת
אני כלילת יפי!
⁴בלב ימים גבולך בניך כללו יפין
⁵ברושים משנר בנו לך את כל לחתים ארז מלבנון לקחו לעשות תרן עליך
⁶אלונים מבשן עשו משוטיך קרשך עשו שן בת אשרים מאיי כתים
⁷שש ברקמה ממצרים היה מפרשך להיות לך לנס תכלת וארגמן מאיי אלישה היה מכסף
⁸ישבי צידון וארוד היו שטים לך חכמך צור היו בך המה חבליך
⁹זקני גבל וחכמיה היו בך מחזיקי בדקך כל אניות הים ומלחיהם היו בך לערב מערבך
¹⁰פרס ולוד ופוט היו בחילך אנשי מלחמתך מגן וכובע תלו בך המה נתנו הדרך
¹¹בני ארוד וחילך על חומותיך סביב וגמדים במגדלותיך היו שלטיהם תלו על חומותיך סביב המה
כללו יפין
¹²תרשיש סחרתך מרב כל הון בכסף ברזל בדיל ועופרת נתנו עזבוניך
¹³יון תבל ומשך המה רכליך בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך
¹⁴מבית תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים נתנו עזבוניך
¹⁵בני דדן רכליך איים רבים סחרת ידך קרנות שן והובנים השיבו אשכרך

¹⁶אֵרֶם סַחֲרֶתָךְ מִרַב מַעֲשִׂיךָ בִּנְפֶךָ אֲרָגְמָן וּרְקֵמָה וּבֹץ וְרֹאמֶת וְכֹדֶכֶד נִתְּנוּ בַעֲזָבוֹנֶיךָ;
¹⁷יְהוּדָה וָאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הֵמָּה רִכְלִיךָ בַּחֲטִי מִנִּית וּפְנֵג וּדְבֶשׁ וּשְׁמָן וְצִירִי נִתְּנוּ מִעֲרֶבְךָ;
¹⁸דִּמְשֶׁק סַחֲרֶתָךְ בִּרְבַּ מַעֲשִׂיךָ מִרַב כָּל הוֹן בֵּין חִלְבוֹן וְצֹמֶר צַח;
¹⁹וְדָן וְיוֹן מֵאוּזֹל בַּעֲזָבוֹנֶיךָ נִתְּנוּ בִרְזֹל עֲשׂוֹת קֹדֶה וְקִנָּה בַּמַּעֲרֶבְךָ הִיא;
²⁰דָּדָן רִכְלֶתָךְ בַּבְּגָדִי חֹפֶשׁ לִרְכֻבָּה;
²¹עֶרֶב וְכָל נְשִׂאֵי קֹדֶר הֵמָּה סַחֲרֵי יָדְךָ בְּכֵרִים וְאִילִים וְעִתּוּדִים בִּם סַחֲרֶיךָ;
²²רִכְלִי שֶׁבָא וְרַעְמָה הֵמָּה רִכְלִיךָ בְּרֹאשׁ כָּל בֶּשֶׂם וּבְכָל אֲבֵן יִקְרָה וְזֹהֵב נִתְּנוּ עֲזָבוֹנֶיךָ;
²³חֶרֶן וְכִנֶּה וְעֶדֶן רִכְלִי שֶׁבָא אֲשׁוּר כְּלָמֶד רִכְלֶתָךְ;
²⁴הֵמָּה רִכְלִיךָ בַּמַּכְלָלִים בַּגְּלוּמִי תִּכְלֹת וּרְקֵמָה וּבִגְזִי בְּרִמִּים בַּחֲבָלִים חֲבֻשִׁים וְאַרְזִים בַּמַּרְכְּלֶתָךְ;
²⁵אֲנִיּוֹת תְּרֻשִׁישׁ שְׂרוּתֶיךָ מִעֲרֶבְךָ וְתַמְלָאִי וְתַכְבְּדִי מֵאֵד בִּלְבַּב יָמַי;
²⁶בְּמִים רַבִּים הִבִּיאֹךְ הַשְּׁטִים אֶתְךָ רוּחַ הַקֳּדִים שֶׁבְּרַךְ בִּלְבַב יָמַי;
²⁷הַוֹנֵךְ וְעֲזָבוֹנֶיךָ מִעֲרֶבְךָ מִלְּחִיךָ וְחִבְלִיךָ מִחִזִּיקִי בְּדֶקֶךָ וְעֲרַבִי מִעֲרֶבְךָ וְכָל אֲנָשִׁי מִלְּחֻמְתְּךָ אֲשֶׁר בְּךָ
וּבְכָל קֶהֱלֶךָ אֲשֶׁר בְּתוֹכְךָ יִפְּלוּ בִּלְבַב יָמַי בְּיוֹם מִפְּלֶתְךָ;
²⁸לִקְוֹל זַעֲקַת חֲבָלֶיךָ יִרְעִשׁוּ מִגִּרְשׁוֹת;
²⁹וְיִרְדּוּ מֵאֲנִיּוֹתֵיהֶם כָּל תַּפְשֵׁי מִשׁוֹט מִלְּחִים כָּל חֲבָלֵי הַיָּם אֶל הָאֶרֶץ יַעֲמִדוּ;
³⁰וְהִשְׁמִיעוּ עֲלֶיךָ בְּקוֹלָם וְיִזְעֻקוּ מֵרָחֵק וְיַעֲלֹ עֹפֶר עַל רֹאשֵׁיהֶם בְּאִפְרִי יִתְפַּלְשׁוּ;
³¹וְהִקְרִיחוּ אֶלֶיךָ קִרְחָה וְחִגְרוּ שָׁקִים וּבָכוּ אֵלֶיךָ בְּמֶרֶץ נֶפֶשׁ מִסִּפֵּד מִי;
³²וְנִשְׂאוּ אֵלֶיךָ בְּנֵיהֶם קִינָה וְקוֹנָנוּ עֲלֶיךָ מִי כְצוֹר כְּדָמָה בְּתוֹךְ הַיָּם;
³³בְּצֹאת עֲזָבוֹנֶיךָ מִיָּמַי הַשְּׁבַעַת עַמִּים רַבִּים בִּרְבַּ הַוֹנֵיךָ וּמִעֲרַבֶיךָ הָעֹשֶׂרֶת מַלְכֵי אֶרֶץ;
³⁴עַתָּה נִשְׁבַּרְתָּ מִיָּמַי בַּמַּעֲמָקִי מִיָּם מִעֲרֶבְךָ וְכָל קֶהֱלֶךָ בְּתוֹכְךָ נִפְּלוּ;
³⁵כָּל יֹשְׁבֵי הָאִיִּים שִׁמְמוּ עֲלֶיךָ וּמִלְכֵיהֶם שָׁעֲרוּ שַׁעַר רַעְמוֹ פָּנִים;
³⁶סַחֲרִים בַּעֲמִים שָׁרְקוּ עֲלֶיךָ בִּלְהוֹת הָיִיתָ וְאֵינְךָ עַד עוֹלָם

הפרק 28

יְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
²בֶּן אָדָם אָמַר לְנֹגִיד צֹר כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה יַעַן גָּבַהּ לִבְךָ וְתֹאמַר אֵל אֲנִי מוֹשֵׁב אֱלֹהִים יִשְׁבַּתִּי בִּלְבַב יָמַי וְאַתָּה אָדָם וְלֹא אֵל וְתִתֵּן לִבְךָ כְּלָב אֱלֹהִים;
³הִנֵּה חֲכָם אַתָּה מִדְּנָאֵל כָּל סִתּוֹם לֹא עִמְמוֹן;
⁴בַּחֲכַמְתְּךָ וּבִתְבוּנָתְךָ עָשִׂיתָ לְךָ חֵיל וְתַעֲשׂ זֶהֱבָה וְכֹסֶף בְּאוֹצְרוֹתֶיךָ;
⁵בִּרְבַּ חֲכַמְתְּךָ בִּרְכַלְתְּךָ הִרְבִּיתָ חֵילְךָ וַיִּגְבֶּה לְבַבְךָ בַּחֲלִילְךָ;
⁶לֹכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה יַעַן תִּתְּךָ אֶת לְבַבְךָ כְּלָב אֱלֹהִים;
⁷לֹכֵן הִנְנִי מֵבִיא עֲלֶיךָ זָרִים עֲרִיצֵי גּוֹיִם וְהִרִיקוּ חֲרֻבוֹתָם עַל יָפִי חֲכַמְתְּךָ וְחָלְלוּ יַפְעַתְךָ;
⁸לְשַׁחַת יוֹרְדוֹךָ וּמִתָּה מִמוֹתֵי חָלָל בִּלְבַב יָמַי;
⁹הָאֲמַר תֹּאמַר אֱלֹהִים אֲנִי לִפְנֵי הָרֶגֶךָ וְאַתָּה אָדָם וְלֹא אֵל בְּיַד מַחְלָלֶיךָ;
¹⁰מוֹתֵי עֲרָלִים תִּמּוֹת בְּיַד זָרִים כִּי אֲנִי דִּבַּרְתִּי נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה;
¹¹וְיִהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
¹²בֶּן אָדָם שֶׁאֵין קִינָה עַל מֶלֶךְ צוֹר וְאִמְרַת לֹא כֹה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה אַתָּה חוֹתֶם תְּכִנִּית מֵלֹא חֲכָמָה וְכָלִיל יָפִי;
¹³בְּעֶדֶן גֵּן אֱלֹהִים הָיִיתָ כָּל אֲבֵן יִקְרָה מִסַּכְתְּךָ אָדָם פְּטוּדָה וַיְהִלֵּם תְּרֻשִׁישׁ שֶׁהֵם וַיִּשְׁפֶּה סִפִּיר נֶפֶךָ וּבִרְקַת זֹהֵב מִלֹּאכַת תַּפִּיךָ וְנִקְבִּיךָ בְּךָ בְּיוֹם הַבְּרָאָה כּוֹנֵנוּ;
¹⁴אֶת כְּרוֹב מִמֶּשֶׁחַ הַסּוֹכֵךְ וְנִתְּתִיךָ בְּהָר קֹדֶשׁ אֱלֹהִים הָיִיתָ בְּתוֹךְ אֲבָנֵי אֵשׁ הַתְּהַלֵּכֶת;
¹⁵תִּמְּיָם אַתָּה בְּדֹרְכֶיךָ מִיּוֹם הַבְּרָאָה עַד נִמְצָא עוֹלָתָה בְּךָ

¹⁶ברב רכלתך מלו תוכך חמס ותחטא ואחללך מהר אלהים ואבדך כרוב הסכך מתוך אבני אש
¹⁷גבה לבך ביפוך שחת חכמתך על יפעתך על ארץ השלכתך לפני מלכים נתתיך לראוה בך
¹⁸מרב עוניך בעול רכלתך חללת מקדשיך ואוצא אש מתוכך היא אכלתך ואתנך לאפר על הארץ
לעיני כל ראיך
¹⁹כל יודעך בעמים שממו עליך בלהות היית ואינך עד עולם
²⁰ויהי דבר יהוה אלי לאמה
²¹בן אדם שים פניך אל צידון והנבא עליה
²²ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך וידעו כי אני יהוה בעשותי בה שפטים
ונקדשתי בה
²³ושלחתי בה דבר ודם בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה מסביב וידעו כי אני יהוה
²⁴ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל סביבתם השאטים אותם וידעו כי אני
אדני יהוה
²⁵כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל מן העמים אשר נפצו בם ונקדשתי בם לעיני הגוים
וישבו על אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב
²⁶וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים אתם
מסביבותם וידעו כי אני יהוה אלהיהם

הפרק 29

בשנה העשרית בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמה
²בן אדם שים פניך על פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה
³דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר
אמר לי יארי ואני עשיתני!
⁴ונתתי חחיים בלחיך והדבקתי דגת יאריך בקשקשתך והעליתך מתוך יאריך ואת כל דגת יאריך
בקשקשתך תדבק
⁵ונטשתיך המדברה אותך ואת כל דגת יאריך על פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ
ולעוף השמים נתתיך לאכלה
⁶וידעו כל יושבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל
⁷בתפשם בך בכפך תרוץ ובקעת להם כל כתף ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים
⁸לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם ובהמה
⁹והייתה ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי!
¹⁰לכן הנני אליך ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל סונה ועד גבול כוש
¹¹לא תעבר בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה
¹²ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוך ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין שממה
ארבעים שנה והפצתי את מצרים בגוים וזריתים בארצות
¹³כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים אשר נפצו שממה
¹⁴ושבתי את שבות מצרים והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ מכורתם והיו שם ממלכה שפלה
¹⁵מן הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא עוד על הגוים והמעטות לבלתי רדות בגוים
¹⁶ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה
¹⁷ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמה
¹⁸בן אדם נבוכדראצר מלך בבל העביד את חילו עבדה גדלה אל צר כל ראש מקרח וכל כתף
מרוטה ושכר לא היה לו ולחילו מצר על העבדה אשר עבד עליה
¹⁹לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה

ובזו בזה והיתה שכל לחילו

²⁰פעלתו אשר עבד בה נתתי לו את ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה

²¹ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יהוה

הפרק 30

יהי דבר יהוה אלי לאמה

²בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה הלילו הה ליום

³כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן עת גוים יהיה

⁴ובאה חרב במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו המונה ונהרסו יסודתיה

⁵כוש ופוט ולוד וכל הערב וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב יפלו

⁶כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממגדל סונה בחרב יפלו בה נאם אדני יהוה

⁷ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך ערים נחרבות תהיינה

⁸וידעו כי אני יהוה בתתי אש במצרים ונשברו כל עזריה

⁹ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בצים להחריד את כוש בטח והיתה חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה באה

¹⁰כה אמר אדני יהוה והשבתי את המון מצרים ביד נבוכדראצר מלך בבל

¹¹הוא ועמו אתו עריצי גוים מובאים לשחת הארץ והריקו חרבותם על מצרים ומלאו את הארץ חלל

¹²ונתתי יארים חרבה ומכרתי את הארץ ביד רעים והשמתי ארץ ומלאה ביד זרים אני יהוה דברתי

¹³כה אמר אדני יהוה והאבדתי גלולים והשבתי אלילים מנף ונשיא מארץ מצרים לא יהיה עוד ונתתי יראה בארץ מצרים

¹⁴והשמתי את פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתי שפטים בנא

¹⁵ושפכתי חמתי על סין מעוז מצרים והכרתי את המון נא

¹⁶ונתתי אש במצרים חול תחיל סין ונא תהיה להבקע ונף צרי יומם

¹⁷בחורי און ופי בסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה

¹⁸ובתחפנחס חשך היום בשברי שם את מטות מצרים ונשבת בה גאון עזה היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה

¹⁹ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי אני יהוה

²⁰ויהי באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש היה דבר יהוה אלי לאמה

²¹בן אדם את זרוע פרעה מלך מצרים שברתי והנה לא חבשה לתת רפאות לשום חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב

²²לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושברתי את זרעתי את החזקה ואת הנשברת והפלתי את החרב מידו

²³והפצותי את מצרים בגוים וזריתם בארצות

²⁴וחזקתי את זרעות מלך בבל ונתתי את חרבי בידו ושברתי את זרעות פרעה ונאק נאקות חלל לפניו

²⁵והחזקתי את זרעות מלך בבל וזרעות פרעה תפלנה וידעו כי אני יהוה בתתי חרבי ביד מלך בבל ונטה אותה אל ארץ מצרים

²⁶והפצותי את מצרים בגוים וזריתי אותם בארצות וידעו כי אני יהוה

הפרק 31

1 יהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמה
2 בן אדם אמר אל פרעה מלך מצרים ואל המונו אל מי דמית בגדלך
3 הנה אשור ארץ בלבנון יפה ענף וחרש מצל וגבה קומה ובין עבתיים היתה צמרתו
4 מים גדלוהו תהום רממתהו את נהרתיה הלך סביבות מטעה ואת תעלתיה שלחה אל כל עצי
השדה
5 על כן גבהא קמתו מכל עצי השדה ותרבינה סרעפתיו ותארכנה פארתו ממים רבים בשלחו
6 בסעפתיו קננו כל עוף השמים ותחת פארתיו ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים
7 וייוף בגדלו בארך דליותיו כי היה שרשו אל מים רבים
8 ארזים לא עממהו בגן אלהים ברושים לא דמו אל סעפתיו וערמנים לא היו כפארתיו כל עץ בגן
אלהים לא דמה אליו ביפיו
9 יפה עשיתיו ברב דליותיו ויקנאהו כל עצי עדן אשר בגן האלהים
10 לכן כה אמר אדני יהוה יען אשר גבהת בקומה ויתן צמרתו אל בין עבותרים ורם לבבו בגבהו
11 ואתנהו ביד איל גוים עשו יעשה לו כרשעו גרשתהו
12 ויכרתהו זרים עריצי גוים ויטשהו אל ההרים ובכל גאיות נפלו דליותיו ותשברנה פארתיו בכל אפיקי
הארץ וירדו מצלו כל עמי הארץ ויטשהו
13 על מפלתו ישכנו כל עוף השמים ואל פארתיו היו כל חית השדה
14 למען אשר לא יגבהו בקומתם כל עצי מים ולא יתנו את צמרתם אל בין עבותרים ולא יעמדו אליהם
בגבהם כל שתי מים כי כלם נתנו למות אל ארץ תחתית בתוך בני אדם אל יורדי בור
15 כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאולה האבלתי כסתי עליו את תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים
רבים ואקדר עליו לבנון וכל עצי השדה עליו עלפח
16 מקול מפלתו הרעשתי גוים בהורדי אתו שאולה את יורדי בור וינחמו בארץ תחתית כל עצי עדן
מבחר וטוב לבנון כל שתי מים
17 גם הם אתו ירדו שאלה אל חללי חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך גוים
18 אל מי דמית ככה בכבוד ובגדל בעצי עדן והורדת את עצי עדן אל ארץ תחתית בתוך ערלים
תשכב את חללי חרב הוא פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה

הפרק 32

1 יהי בשתי עשרה שנה בשני עשר חדש באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמה
2 בן אדם שא קינה על פרעה מלך מצרים ואמרת אליו כפיר גוים נדמית ואתה כתנים בימים ותגח
בנהרותיך ותדלח מים ברגליך ותרפס נהרותם
3 כה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את רשתי בקהל עמים רבים והעלוך בחרמי
4 ונטשתיך בארץ על פני השדה אטילך והשכנתי עליך כל עוף השמים והשבעתי ממך חית כל הארץ
5 ונתתי את בשרך על ההרים ומלאתי הגאיות רמותך
6 והשקיתי ארץ צפתך מדמך אל ההרים ואפקים ימלאון ממך
7 וכסיתי בכבותך שמים והקדרתי את ככביהם שמש בענן אכסנו וירח לא יאיר אורו
8 כל מאורי אור בשמים אקדירם עליך ונתתי חשך על ארצך נאם אדני יהוה
9 והכעסתי לב עמים רבים בהביאי שברך בגוים על ארצות אשר לא ידעתם
10 והשמותי עליך עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על פניהם וחרדו לרגעים איש
לנפשו ביום מפלתך
11 כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך בבל תבואך
12 בחרבות גבורים אפיל המונך עריצי גוים כלם ושדדו את גאון מצרים ונשמד כל המונה
13 והאבדתי את כל בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל אדם עוד ופרסות בהמה לא תדלחם
14 אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אולין נאם אדני יהוה

¹⁵בתתי את ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה בהכותי את כל יושבי בה וידעו כי אני יהוה
¹⁶קינה היא וקוננוה בנות הגוים תקוננה אותה על מצרים ועל כל המונה תקוננה אותה נאם אדני
יהוה
¹⁷ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמה
¹⁸בן אדם נהה על המון מצרים והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל ארץ תחתיות את יורדי בור
¹⁹ממי נעמת רדה והשכבה את ערלים
²⁰בתוך חללי חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל המוניה
²¹ידברו לו אלי גבורים מתוך שאול את עזריו ירדו שכבו הערלים חללי חרב
²²שם אשור וכל קהלה סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב
²³אשר נתנו קברתיה בירכתי בור ויהי קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו
חתיית בארץ חיים
²⁴שם עילם וכל המונה סביבות קברתה כלם חללים הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל ארץ
תחתיות אשר נתנו חתייתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור
²⁵בתוך חללים נתנו משכב לה בכל המונה סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי חרב כי נתן חתייתם
בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור בתוך חללים נתן
²⁶שם משך תבל וכל המונה סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי נתנו חתייתם בארץ חיים
²⁷ולא ישכבו את גבורים נפלים מערלים אשר ירדו שאול בכלי מלחמתם ויתנו את חרבותם תחת
ראשיהם ותהי עונתם על עצמותם כי חתיית גבורים בארץ חיים
²⁸ואתה בתוך ערלים תשבר ותשכב את חללי חרב
²⁹שמה אדום מלכיה וכל נשיאיה אשר נתנו בגבורתם את חללי חרב המה את ערלים ישכבו ואת
ירדי בור
³⁰שמה נסיכי צפון כלם וכל צדני אשר ירדו את חללים בחתייתם מגבורתם בושים וישכבו ערלים את
חללי חרב וישאו כלמתם את יורדי בור
³¹אותם יראה פרעה ונחם על כל המונה חללי חרב פרעה וכל חילו נאם אדני יהוה
³²כי נתתי את חתייתו בארץ חיים והשכב בתוך ערלים את חללי חרב פרעה וכל המונה נאם אדני
יהוה

הפרק 33

ייהי דבר יהוה אלי לאמה
²בן אדם דבר אל בני עמך ואמרת אליהם ארץ כי אביא עליה חרב ולקחו עם הארץ איש אחד
מקציהם ונתנו אתו להם לצפח
³וראה את החרב באה על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם
⁴ושמע השמע את קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקחהו דמו בראשו יהיה
⁵את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר נפשו מלט
⁶והצפה כי יראה את החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא
בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש
⁷ואתה בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אתם ממני
⁸באמרי לרשע רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך
אבקש
⁹ואתה כי הזהרת רשע מדרכו לשוב ממנה ולא שב מדרכו הוא בעונו ימות ואתה נפשך הצלת
¹⁰ואתה בן אדם אמר אל בית ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעינו וחטאתינו עלינו ובם אנחנו נמקים
ואיך נחיה
¹¹אמר אליהם חי אני נאם אדני יהוה אם אחפץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחייה שובו
שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל

¹²ואתה בן אדם אמר אל בני עמך צדקת הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא יכשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה ביום חטאתו

¹³באמרי לצדיק חיה יחיה והוא בטה על צדקתו ועשה עול כל צדקתו לא תזכרנה ובעולו אשר עשה בו ימות

¹⁴ובאמרי לרשע מות תמות ושב מחטאתו ועשה משפט וצדקה

¹⁵חבל ישיב רשע גולה ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו יחיה לא ימות

¹⁶כל חטאתו אשר חטא לא תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו יחיה

¹⁷ואמרו בני עמך לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא יתכן

¹⁸בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת בהם

¹⁹ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יחיה

²⁰ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית ישראל

²¹ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדש לגלותנו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיה

²²ויד יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי עוד

²³ויהי דבר יהוה אלי לאמר

²⁴בן אדם יושבי החרבות האלה על אדמת ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה

²⁵לכן אמר אלהם כה אמר אדני יהוה על הדם תאכלו ועינכם תשא אל גלולכם ודם תשפכו והארץ תירשו

²⁶עמדתם על חרבכם עשיתן תועבה ואיש את אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו

²⁷כה תאמר אלהם כה אמר אדני יהוה חי אני אם לא אשר בחרבות בחרב יפלו ואשר על פני השדה לחיה נתתיו לאכלו ואשר במצדות ובמערות בדבר ימותו

²⁸ונתתי את הארץ שממה ומשמה ונשבת גאון עזה ושממו הרי ישראל מאין עובר

²⁹וידעו כי אני יהוה בתתי את הארץ שממה ומשמה על כל תועבתם אשר עשו

³⁰ואתה בן אדם בני עמך הנדברים בך אצל הקירות ובפתחי הבתים ודבר חד את אחד איש את אחיו לאמר באו נא ושמעו מה הדבר היוצא מאת יהוה

³¹ויבואו אליך כמבוא עם וישבו לפניך עמי ושמעו את דבריך ואותם לא יעשו כי עגבים בפיהם המה עשים אחרי בצעם לבם הלך

³²והנך להם כשיר עגבים יפה קול ומטב נגן ושמעו את דבריך ועשים אינם אותם

³³ובבאה הנה באה וידעו כי נביא היה בתוכם

הפרק 34

יהי דבר יהוה אלי לאמר

²בן אדם הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים כה אמר אדני יהוה הוי רעי ישראל אשר היו רעים אותם הלוא הצאן ירעו הרעים

³את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריאה תזבחו הצאן לא תרעו

⁴את הנחלות לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם ולנשברת לא חבשתם ואת הנדחת לא השבתם ואת האבדת לא בקשתם ובחזקה רדיתם אתם ובפרך

⁵ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה

⁶ישגו צאני בכל ההרים ועל כל גבעה רמה ועל כל פני הארץ נפצו צאני ואין דורש ואין מבקש

⁷לכן רעים שמעו את דבר יהוה

⁸חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען היות צאני לבז ותהיינה צאני לאכלה לכל חית השדה מאין רעה ולא דרשו רעי את צאני וירעו הרעים אותם ואת צאני לא רעו

⁹לכן הרעים שמעו דבר יהוה

¹⁰כה אמר אדני יהוה הנני אל הרעים ודרשתי את צאני מידם והשבתי מרעות צאן ולא ירעו עוד הרעים אותם והצלתי צאני מפיהם ולא תהיין להם לאכלה

¹¹כי כה אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאני ובקרתי

¹²כבקרת רעה עדרו ביום היותו בתוך צאנו נפרשות כן אבקר את צאני והצלתי אתהם מכל המקומות אשר נפצו שם ביום ענן וערפל

¹³והוצאתים מן העמים וקבצתי מן הארצות והביאתים אל אדמתם ורעיתים אל הרי ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ

¹⁴במרעה טוב ארעה אתם ובהרי מרום ישראל יהיה נוהם שם תרבענה בנוה טוב ומרעה שמן תרעינה אל הרי ישראל

¹⁵אני ארעה צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה

¹⁶את האבדת אבקש ואת הנדחת אשיב ולנשברת אחבש ואת החולה אחזק ואת השמנה ואת החזקה אשמיד ארענה במשפט

¹⁷ואתנה צאני כה אמר אדני יהוה הנני שפט בין שה לשה לאילים ולעתודים

¹⁸המעט מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מרעיכם תרמסו ברגליכם ומשקע מים תשתו ואת הנותרים ברגליכם תרפשו

¹⁹וצאני מרמס רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם תשתינה

²⁰לכן כה אמר אדני יהוה אליהם הנני אני ושפטתי בין שה בריה ובין שה רזה

²¹יען בצד ובכתף תהדפו ובקרניכם תנגחו כל הנחלות עד אשר הפיצותם אותנה אל החוצה

²²והושעתי לצאני ולא תהינה עוד לבז ושפטתי בין שה לשה

²³והקמתי עליהם רעה אחד ורעה אתהן את עבדי דויד הוא ירעה אתם והוא יהיה להן לרעה

²⁴ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה דברתי!

²⁵וכרתי להם ברית שלום והשבתי חיה רעה מן הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו ביערים

²⁶ונתתי אותם וסביבות גבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו

²⁷ונתן עץ השדה את פריו והארץ תתן יבולה והיו על אדמתם לבטח וידעו כי אני יהוה בשברי את מטות עלם והצלתי מיד העבדים בהם

²⁸ולא יהיו עוד בז לגוים וחית הארץ לא תאכלם וישבו לבטח ואין מחריד:

²⁹והקמתי להם מטע לשם ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא ישאו עוד כלמת הגוים

³⁰וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני יהוה

³¹ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם נאם אדני יהוה

הפרק 35

יהי דבר יהוה אלי לאמר

²בן אדם שים פניך על הר שעיר והנבא עליו

³ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר שעיר ונטייתי ידי עליך ונתתיך שממה ומשמה

⁴עריך חרבה אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי אני יהוה

⁵יען היות לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי חרב בעת אידם בעת עון קץ

⁶לכן חי אני נאם אדני יהוה כי לדם אעשך ודם ירדפך אם לא דם שנאת ודם ירדפך

⁷ונתתי את הר שעיר לשממה ושממה והכרתי ממנו עבר ושב

⁸ומלאתי את הריו חלליו גבעותיך וגיאותיך וכל אפיקיך חללי חרב יפלו בהם

⁹שממות עולם אתנך ועריך לא תישבנה וידעתם כי אני יהוה

¹⁰יען אמרך את שני הגוים ואת שתי הארצות לי תהיינה וירשונה ויהוה שם היה

¹¹לכן חי אני נאם אדני יהוה ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשיתה משנאתיך בם ונודעתי בם כאשר

אשפטך

¹²וידעת כי אני יהוה שמעתי את כל נאצותיך אשר אמרת על הרי ישראל לאמר שממה לנו נתנו לאכלה

¹³ותגדילו עלי בפיכם והעתרתם עלי דבריכם אני שמעתי

¹⁴כה אמר אדני יהוה כשמח כל הארץ שממה אעשה לך

¹⁵כשמחתך לנחלת בית ישראל על אשר שממה כן אעשה לך שממה תהיה הר שעיר וכל אדום כלה וידעו כי אני יהוה

הפרק 36

אתה בן אדם הנבא אל הרי ישראל ואמרת הרי ישראל שמעו דבר יהוה

²כה אמר אדני יהוה יען אמר האויב עליכם האח ובמות עולם למורשה היתה לנו

³לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה יען ביען שמות ושאף אתכם מסביב להיותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על שפת לשון ודבת עם

⁴לכן הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות ולחרבות השממות ולערים הנעזבות אשר היו לבז וללעג לשארית הגוים אשר מסביב

⁵לכן כה אמר אדני יהוה אם לא באש קנאתי דברתי על שארית הגוים ועל אדום כלא אשר נתנו את ארצי להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט נפש למען מגרשה לבז

⁶לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי ובחמתי דברתי יען כלמת גוים נשאתם

⁷לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את ידי אם לא הגוים אשר לכם מסביב המה כלמתם ישאו

⁸ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא

⁹כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם

¹⁰והרביתי עליכם אדם כל בית ישראל כלה ונשבו הערים והחרבות תבנינה

¹¹והרביתי עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכם כקדמותיכם והיטבתי מראשתיכם וידעתם כי אני יהוה

¹²והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל וירשון והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם

¹³כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת אדם אתי ומשכלת גויך היית

¹⁴לכן אדם לא תאכלי עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה

¹⁵ולא אשמיע אליך עוד כלמת הגוים וחרפת עמים לא תשאי עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה

¹⁶ויהי דבר יהוה אלי לאמר

¹⁷בן אדם בית ישראל יושבים על אדמתם ויטמאו אותה בדרכם ובעלילותם כטמאת הנדה היתה דרכם לפני

¹⁸ואשפך חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על הארץ ובגלוליהם טמאוה

¹⁹ואפיץ אתם בגוים ויזרו בארצות כדרכם ובעלילותם שפטתם

²⁰ויבוא אל הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר להם עם יהוה אלה ומארצו יצאו

²¹ואחמל על שם קדשי אשר חללוהו בית ישראל בגוים אשר באו שמה

²²לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללתם בגוים אשר באתם שם

²³וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם לעיניהם

²⁴ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם

²⁵וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליותיכם אטהר אתכם

²⁶ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב

בשה

²⁷ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם
²⁸וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים
²⁹והושעתי אתכם מכל טמאויותיכם וקראתי אל הדגן והרביתי אותו ולא אתן עליכם רעב
³⁰והרביתי את פרי העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים
³¹וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא טובים ונקטתם בפניכם על עונותיכם ועל
תועבתיכם
³²לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל
³³כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי את הערים ונבנו החרבות
³⁴והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר
³⁵ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן עדן והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישבו
³⁶וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי
ועשיתי!
³⁷כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם
³⁸כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני
יהוה

הפרק 37

היתה עלי יד יהוה ויוצאני ברוח יהוה ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות
²והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד
³ויאמר אלי בן אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת
⁴ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דבר יהוה
⁵כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחייתם
⁶ונתתי עליכם גדים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם כי אני
יהוה
⁷ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול כהנבאי והנה רעש ותקרבו עצמות עצם אל עצמו
⁸וראיתי והנה עליהם גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם
⁹ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות באי
הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו
¹⁰והנבאתי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד
¹¹ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה
תקותנו נגזרנו לנו
¹²לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעליתי אתכם
מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל
¹³וידעתם כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי!
¹⁴ונתתי רוחי בכם וחייתם והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה
¹⁵ויהי דבר יהוה אלי לאמר
¹⁶ואתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עץ אחד וכתוב עליו
ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חברו
¹⁷וקרב אתם אחד אל אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך
¹⁸וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלוא תגיד לנו מה אלה לך
¹⁹דבר אלהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חברו
ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד ביד!

²⁰והיו העצים אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם
²¹ודבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם
²²ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד
²³ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים
²⁴ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם
²⁵וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם
²⁶וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרבייתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם
²⁷והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם
²⁸וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם

הפרק 38

יהי דבר יהוה אלי לאמה
²בן אדם שים פניך אל גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו
³ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל
⁴ושובבתיך ונתתי חכים בלחיך והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם
⁵פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע
⁶גמר וכל אגפיה בית תוגרמה ירכתי צפון ואת כל אגפיו עמים רבים אתך
⁷הכן והכן לך אתה וכל קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמה
⁸מימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל ארץ משובבת מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח כלם
⁹ועלית כשאה תבוא כענן לכסות הארץ תהיה אתה וכל אגפך ועמים רבים אותך
¹⁰כה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבך וחשבת מחשבת רעה
¹¹ואמרת אעלה על ארץ פרזות אבוא השקטים ישבי לבטח כלם ישבים באין חומה ובריה ודלתים אין להם
¹²לשלל שלל ולבז בז להשיב ידך על חרבות נושבת ואל עם מאסף מגוים עשה מקנה וקנין ישבי על טבור הארץ
¹³שבא ודדן וסחרי תרשיש וכל כפריה יאמרו לך הלשלל שלל אתה בא הלבז בז הקהלת קהלך לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשלל גדול
¹⁴לכן הנבא בן אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני יהוה הלוא ביום ההוא בשבת עמי ישראל לבטח תדע
¹⁵ובאת ממקומך מירכתי צפון אתה ועמים רבים אתך רכבי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב
¹⁶ועלית על עמי ישראל כענן לכסות הארץ באחרית הימים תהיה והבאותיך על ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי בך לעיניהם גוג
¹⁷כה אמר אדני יהוה האתה הוא אשר דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בימים ההם שנים להביא אתך עליהם
¹⁸והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי!
¹⁹ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל
²⁰ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש הרמש על האדמה וכל האדם אשר על

פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול
²¹וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה
²²ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית אמטיר עליו ועל אגפיו ועל
עמים רבים אשר אתו
²³והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה

הפרק 39

אתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל
²ושבבתיך וששאתיך והעליתיך מירכתי צפון והבאותך על הרי ישראל
³והכיתי קשתך מיד שמאולך וחציך מיד ימינך אפיל
⁴על הרי ישראל תפול אתה וכל אגפך ועמים אשר אתך לעיט צפור כל כנף וחית השדה נתתיך
לאכלח
⁵על פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה
⁶ושלחתי אש במגוג ובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה
⁷ואת שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש
בישראל
⁸הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי
⁹ויצאו יושבי ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמח ובערו בהם
אש שבע שנים
¹⁰ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן היערים כי בנשק יבערו אש ושללו את שלליהם ובזזו את
בזייהם נאם אדני יהוה
¹¹והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום שם קבר בישראל גי העברים קדמת הים וחסמת היא את
העברים וקברו שם את גוג ואת כל המונה וקראו גיא המון גוג
¹²וקברום בית ישראל למען טהר את הארץ שבעה חדשים
¹³וקברו כל עם הארץ והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה
¹⁴ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את העברים את הנותרים על פני הארץ לטהרה מקצה
שבעה חדשים יחקרו
¹⁵ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון עד קברו אתו המקברים אל גיא המון גוג
¹⁶וגם שם עיר המונה וטהרו הארץ
¹⁷ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה אמר לצפור כל כנף ולכל חית השדה הקבצו ובאו האספו
מסביב על זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי ישראל ואכלתם בשר ושתייתם דם
¹⁸בשר גבורים תאכלו ודם נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרים מריאי בשן כלם
¹⁹ואכלתם חלב לשבעה ושתייתם דם לשכרון מזבחי אשר זבחתי לכם
²⁰ושבעתם על שלחני סוס ורכב גבור וכל איש מלחמה נאם אדני יהוה
²¹ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים את משפטי אשר עשיתי ואת ידי אשר שמתי בהם
²²וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא והלאה
²³וידעו הגוים כי בעונם גלו בית ישראל על אשר מעלו בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו
בחרב כלם
²⁴כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר פני מהם
²⁵לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב את שבית יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי לשם קדשי
²⁶ונשו את כלמתם ואת כל מעלם אשר מעלו בי בשבתם על אדמתם לבטח ואין מחריד

²⁷בשובבי אותם מן העמים וקבצתי אתם מארצות איביהם ונקדשתי בם לעיני הגוים רבים
²⁸וידעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם אל הגוים וכנסתים על אדמתם ולא אותיר עוד מהם שם
²⁹ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה

הפרק 40

בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה
העיר בעצם היום הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי שמה
²במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מנגב
³ויביא אותי שמה והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשעה
⁴וידבר אלי האיש בן אדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר אני מראה אותך כי למען
הראותכה הבאתה הנה הגד את כל אשר אתה ראה לבית ישראל
⁵והנה חומה מחוץ לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה שש אמות באמה וטפח וימד את רחב
הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד
⁶ויבוא אל שער אשר פניו דרך הקדימה ויעל במעלתו וימד את סף השער קנה אחד רחב ואת סף
אחד קנה אחד רחב
⁷והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות וסף השער מאצל אולם השער
מהבית קנה אחד
⁸וימד את אולם השער מהבית קנה אחד
⁹וימד את אולם השער שמנה אמות ואילו שתיים אמות ואולם השער מהבית
¹⁰ותאי השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלשתם ומדה אחת לאילם מפה
ומפו
¹¹וימד את רחב פתח השער עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות
¹²וגבול לפני התאות אמה אחת ואמה אחת גבול מפה והתא שש אמות מפו ושש אמות מפו
¹³וימד את השער מגג התא לגג רחב עשרים וחמש אמות פתח נגד פתח
¹⁴ויעש את אילים ששים אמה ואל איל החצר השער סביב סביב
¹⁵ועל פני השער היאתון על לפני אולם השער הפנימי חמשים אמה
¹⁶וחלונות אטמות אל התאים ואל אליהמה לפנימה לשער סביב סביב וכן לאלמות וחלונות סביב
סביב לפנימה ואל איל תמרים
¹⁷ויביאני אל החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב סביב שלשים לשכות אל הרצפה
¹⁸והרצפה אל כתף השערים לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה
¹⁹וימד רחב מפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה הקדים והצפון
²⁰והשער אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונה מדד ארכו ורחבו
²¹ותאו שלושה מפו ושלשה מפו ואילו ואלמו היה כמדת השער הראשון חמשים אמה ארכו ורחב
חמש ועשרים באמה
²²וחלונות ואלמו ותמרו כמדת השער אשר פניו דרך הקדים ובמעלות שבע יעלו בו ואילמו לפניהם
²³ושער לחצר הפנימי נגד השער לצפון ולקדים וימד משער אל שער מאה אמה
²⁴ויולכני דרך הדרום והנה שער דרך הדרום ומדד אילו ואילמו כמדות האלה
²⁵וחלונות לו ולאילמו סביב סביב כהחלונות האלה חמשים אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה
²⁶ומעלות שבעה עלותו ואלמו לפניהם ותמרים לו אחד מפו ואחד מפו אל אילו
²⁷ושער לחצר הפנימי דרך הדרום וימד משער אל השער דרך הדרום מאה אמות
²⁸ויביאני אל חצר הפנימי בשער הדרום וימד את השער הדרום כמדות האלה
²⁹ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאילמו סביב סביב חמשים אמה ארך ורחב עשרים
וחמש אמות

³⁰ואלמות סביב סביב ארך חמש ועשרים אמה ורחב חמש אמות
³¹ואלמו אל חצר החצונה ותמרים אל אילו ומעלות שמונה מעלו
³²ויביאני אל החצר הפנימי דרך הקדים וימד את השער כמדות האלה
³³ותאו ואלו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאמו סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש
ועשרים אמה
³⁴ואלמו לחצר החיצונה ותמרים אל אלו מפו ומפו ושמונה מעלות מעלו
³⁵ויביאני אל שער הצפון ומדד כמדות האלה
³⁶תאו ואלו ואלמו וחלונות לו סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה
³⁷ואילו לחצר החיצונה ותמרים אל אילו מפו ומפו ושמונה מעלות מעלו
³⁸ולשכה ופתחה באילים השערים שם ידיחו את העלה
³⁹ובאלם השער שנים שלחנות מפו ושנים שלחנות מפה לשחוט אליהם העולה והחטאת והאשם
⁴⁰ואל הכתף מחוצה לעולה לפתח השער הצפונה שנים שלחנות ואל הכתף האחרת אשר לאלם
השער שנים שלחנות
⁴¹ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה לכתף השער שמונה שלחנות אליהם ישחטו
⁴²וארבעה שלחנות לעולה אבני גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי וגבה אמה אחת
אליהם ויניחו את הכלים אשר ישחטו את העולה במ והזבח
⁴³והשפתים טפח אחד מוכנים בבית סביב סביב ואל השלחנות בשר הקרבן
⁴⁴ומחוצה לשער הפנימי לשכות שרים בחצר הפנימי אשר אל כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום
אחד אל כתף שער הקדים פני דרך הצפון
⁴⁵וידבר אלי זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכהנים שמרי משמרת הבית
⁴⁶והלשכה אשר פניה דרך הצפון לכהנים שמרי משמרת המזבח המה בני צדוק הקרבים מבני לוי
אל יהוה לשרתו
⁴⁷וימד את החצר ארך מאה אמה ורחב מאה אמה מרבעת והמזבח לפני הבית
⁴⁸ויבאני אל אלם הבית וימד אל אלם חמש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער שלש אמות
מפו ושלש אמות מפו
⁴⁹ארך האלם עשרים אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו אליו ועמדים אל האילים
אחד מפה ואחד מפה

הפרק 41

יביאני אל ההיכל וימד את האילים שש אמות רחב מפו ושש אמות רחב מפו רחב האהל
²ורחב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים
אמה ורחב עשרים אמה
³ובא לפנימה וימד איל הפתח שתיים אמות והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות
⁴וימד את ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל פני ההיכל ויאמר אלי זה קדש הקדשים
⁵וימד קיר הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית סביב
⁶והצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים ובאות בקיר אשר לבית לצלעות סביב סביב להיות
אחוזים ולא יהיו אחוזים בקיר הבית
⁷ורחבה ונסבה למעלה למעלה לצלעות כי מוסב הבית למעלה למעלה סביב סביב לבית על כן רחב
לבית למעלה וכן התחתונה יעלה על העליונה לתיכונה
⁸וראיתי לבית גבה סביב סביב מיסדות הצלעות מלו הקנה שש אמות אצילה
⁹רחב הקיר אשר לצלע אל החוץ חמש אמות ואשר מנח בית צלעות אשר לבית
¹⁰ובין הלשכות רחב עשרים אמה סביב לבית סביב
¹¹ופתח הצלע למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מקום המנח חמש אמות סביב

סביב

¹² והבנין אשר אל פני הגזרה פאת דרך הים רחב שבעים אמה וקיר הבנין חמש אמות רחב סביב סביב וארכו תשעים אמה

¹³ ומדד את הבית ארך מאה אמה והגזרה והבניה וקירותיה ארך מאה אמה

¹⁴ ורחב פני הבית והגזרה לקדים מאה אמה

¹⁵ ומדד ארך הבנין אל פני הגזרה אשר על אחריה ואתוקיהא מפו ומפו מאה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר

¹⁶ הספים והחלונים האטמות והאתיקים סביב לשלשתם נגד הסף שחיף עץ סביב סביב והארץ עד החלנות והחלנות מכסות

¹⁷ על מעל הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצון מדות

¹⁸ ועשוי כרובים ותמרים בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב

¹⁹ ופני אדם אל התמרה מפו ופני כפיר אל התמרה מפו עשוי אל כל הבית סביב סביב

²⁰ מהארץ עד מעל הפתח הכרובים והתמרים עשויים וקיר ההיכל

²¹ ההיכל מזוזת רבעה ופני הקדש המראה כמראה

²² המזבח עץ שלוש אמות גבה וארכו שתים אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירתיו עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה

²³ ושתיים דלתות להיכל ולקדש

²⁴ ושתיים דלתות לדלתות שתים מוסבות דלתות שתים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת

²⁵ ועשויה אליהן אל דלתות ההיכל כרובים ותמרים כאשר עשויים לקירות ועב עץ אל פני האולם מהחוץ

²⁶ וחלונים אטמות ותמרים מפו ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית והעבים

הפרק 42

יוצאני אל החצר החיצונה הדרך דרך הצפון ויבאני אל הלשכה אשר נגד הגזרה ואשר נגד הבנין אל הצפון

² אל פני ארך אמות המאה פתח הצפון והרחב חמשים אמות

³ נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל פני אתיק בשלשים

⁴ ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב אל הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון

⁵ והלשכות העליונות קצרות כי יוכלו אתיקים מהנה מהתחתנות ומהתכנות בנין

⁶ כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על כן נאצל מהתחתנות ומהתיכנות מהארץ

⁷ וגדר אשר לחוץ לעמת הלשכות דרך החצר החצונה אל פני הלשכות ארכו חמשים אמה

⁸ כי ארך הלשכות אשר לחצר החצונה חמשים אמה והנה על פני ההיכל מאה אמה

⁹ ומתחתה לשכות האלה המבוא מהקדים בבאו להנה מהחצר החצנה

¹⁰ ברחב גדר החצר דרך הקדים אל פני הגזרה ואל פני הבנין לשכות

¹¹ ודרך לפנייהם כמראה הלשכות אשר דרך הצפון כארכן כן רחבן וכל מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן

¹² וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הגדרת הגינה דרך הקדים בבואן

¹³ ויאמר אלי לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל פני הגזרה הנה לשכות הקדש אשר יאכלו שם הכהנים אשר קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כי המקום קדש

¹⁴ בבאם הכהנים ולא יצאו מהקדש אל החצר החיצונה ושם יניחו בגדיהם אשר ישרתו בהן כי קדש הנה ילבשו בגדים אחרים וקרבו אל אשר לעם

¹⁵ וכלה את מדות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר פניו דרך הקדים ומדדו סביב סביב

¹⁶מדד רוח הקדים בקנה המדה חמש מאות קנים בקנה המדה סביב
¹⁷מדד רוח הצפון חמש מאות קנים בקנה המדה סביב
¹⁸את רוח הדרום מדד חמש מאות קנים בקנה המדה
¹⁹סבב אל רוח הים מדד חמש מאות קנים בקנה המדה
²⁰לארבע רוחות מדדו חומה לו סביב סביב ארך חמש מאות ורחב חמש מאות להבדיל בין הקדש
לחל

הפרק 43

יולכני אל השער שער אשר פנה דרך הקדים
²והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקולו כקול מים רבים והארץ האירה מכבודו
³וכמראה המראה אשר ראיתי כמראה אשר ראיתי בבאי לשחת את העיר ומראות כמראה אשר
ראיתי אל נהר כבר ואפל אל פני
⁴וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פניו דרך הקדים
⁵ותשאני רוח ותביאני אל החצר הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הבית
⁶ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה עמד אצלי
⁷ויאמר אלי בן אדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר אשכן שם בתוך בני ישראל לעולם
ולא יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי המה ומלכיהם בזנותם ובפגרי מלכיהם במותם
⁸בתתם ספם את ספי ומזוזתם אצל מזוזתי והקיר ביני וביניהם וטמאו את שם קדשי בתועבותם
אשר עשו ואכל אתם באפי
⁹עתה ירחקו את זנותם ופגרי מלכיהם ממני ושכנתי בתוכם לעולם
¹⁰אתה בן אדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעוונותיהם ומדדו את תכנית
¹¹ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל צורתו וכל חקתיו וכל צורתו
וכל תורתו הודע אותם וכתב לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקתיו ועשו אותם
¹²זאת תורת הבית על ראש ההר כל גבלו סביב סביב קדש קדשים הנה זאת תורת הבית
¹³ואלה מדות המזבח באמות אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה סביב זרת
האחד וזה גב המזבח
¹⁴ומחיק הארץ עד העזרה התחתונה שתיים אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה הקטנה עד העזרה
הגדולה ארבע אמות ורחב האמה
¹⁵וההרצל ארבע אמות ומההרצל ולמעלה הקרנות ארבע
¹⁶וההרצל שתיים עשרה ארך בשתיים עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו
¹⁷והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי האמה
והחיק לה אמה סביב ומעלתה פנות קדים
¹⁸ויאמר אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה ולזרק
עליו דם
¹⁹ונתתה אל הכהנים הלויים אשר הם מזרע צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן בקר
לחטאת
²⁰ולקחת מדמו ונתתה על ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות העזרה ואל הגבול סביב וחטאת אותו
וכפרתו
²¹ולקחת את הפר החטאת ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש
²²וביום השני תקריב שעיר עזים תמים לחטאת וחטאו את המזבח כאשר חטאו בפר
²³בכלותך מחטא תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן תמים
²⁴והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה
²⁵שבעת ימים תעשה שעיר חטאת ליום ופר בן בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו

²⁶שבעת ימים יכפרו את המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו

²⁷ויכלו את הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עולותיכם ואת שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה

הפרק 44

ישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור

²ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור

³את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכול לחם לפני יהוה מדרך אלם השער יבוא ומדרכו יצא

⁴ויביאני דרך שער הצפון אל פני הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פני

⁵ויאמר אלי יהוה בן אדם שים לבך וראה בעיניך ובאזניך שמע את כל אשר אני מדבר אתך לכל חקות בית יהוה ולכל תורתו ושמם לבך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש

⁶ואמרת אל מרי אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם מכל תועבותיכם בית ישראל

⁷בהביאכם בני נכר ערלי לב וערלי בשר להיות במקדשי לחללו את ביתי בהקריבכם את לחמי חלב ודם ויפרו את בריתי אל כל תועבותיכם

⁸ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימון לשמרי משמרתי במקדשי לכם

⁹כה אמר אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר אשר בתוך בני ישראל

¹⁰כי אם הלויים אשר רחקו מעלי בתעות ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוליהם ונשאו עונם

¹¹והיו במקדשי משרתים פקדות אל שערי הבית ומשרתים את הבית המה ישחטו את העלה ואת הזבח לעם והמה יעמדו לפנייהם לשרתם

¹²יען אשר ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו לבית ישראל למכשול עון על כן נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם

¹³ולא יגשו אלי לכהן לי ולגשת על כל קדשי אל קדשי הקדשים ונשאו כלמתם ותועבותם אשר עשו

¹⁴ונתתי אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו

¹⁵והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה

¹⁶המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני לשרתני ושמרו את משמרת!

¹⁷והיה בבואם אל שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתח

¹⁸פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו ביזע

¹⁹ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשטו את בגדיהם אשר המה משרתם בם והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם בבגדיהם

²⁰וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום יכסמו את ראשיהם

²¹ויין לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית

²²ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו

²³ואת עמי יורו בין קדש לחל ובין טמא לטהור יודעם

²⁴ועל ריב המה יעמדו לשפט במשפטי ושפטו ואת תורת ואת חקתי בכל מועדי ישמרו ואת שבתותי יקדשו

²⁵ואל מת אדם לא יבוא לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש יטמאו

²⁶ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו

²⁷וביום באו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה

²⁸ והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא תתנו להם בישראל אני אחזתם
²⁹ המנחה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה
³⁰ וראשית כל בכורי כל וכל תרומת כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשית ערסותיכם תתנו לכהן
להניח ברכה אל ביתך
³¹ כל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה לא יאכלו הכהנים

הפרק 45

בהפילכם את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן הארץ ארך חמשה ועשרים אלף ארך
ורחב עשרה אלף קדש הוא בכל גבולה סביב
² יהיה מזה אל הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב
³ ומן המדה הזאת תמוד ארך חמש ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים ובו יהיה המקדש קדש קדשים
⁴ קדש מן הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש יהיה הקרבים לשרת את יהוה והיה להם מקום לבתים
ומקדש למקדש
⁵ וחמשה ועשרים אלף ארך ועשרת אלפים רחב יהיה ללויים משרתי הבית להם לאחזה עשרים
לשכת
⁶ ואחזת העיר תתנו חמשת אלפים רחב וארך חמשה ועשרים אלף לעמת תרומת הקדש לכל בית
ישראל יהיה
⁷ ולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני תרומת הקדש ואל פני אחזת העיר מפאת
ים ימה ומפאת קדמה קדימה וארך לעמות אחד החלקים מגבול ים אל גבול קדימה
⁸ לארץ יהיה לו לאחזה בישראל ולא יונו עוד נשיאי את עמי והארץ יתנו לבית ישראל לשבטיהם
⁹ כה אמר אדני יהוה רב לכם נשיאי ישראל חמס ושד הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו גרשתיכם
מעל עמי נאם אדני יהוה
¹⁰ מאזני צדק ואיפת צדק ובת צדק יהי לכם
¹¹ האיפה והבת תכן אחד יהיה לשאת מעשר החמר הבת ועשירת החמר האיפה אל החמר יהיה
מתכנתו
¹² והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם
¹³ זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחמר החטים וששיתם האיפה מחמר השערים
¹⁴ וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן הכר עשרת הבתים חמר כי עשרת הבתים חמר
¹⁵ ושה אחת מן הצאן מן המאיתים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני
יהוה
¹⁶ כל העם הארץ יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל
¹⁷ ועל הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא
יעשה את החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר בעד בית ישראל
¹⁸ כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פר בן בקר תמים וחטאת את המקדש
¹⁹ ולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל מזוזת הבית ואל ארבע פנות העזרה למזבח ועל מזוזת שער
החצר הפנימית
²⁰ וכן תעשה בשבעה בחדש מאיש שגה ומפתי וכפרתם את הבית
²¹ בראשון בארבעה עשר יום לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות יאכל
²² ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד כל עם הארץ פר חטאת
²³ ושבעת ימי החג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים תמימים ליום שבעת הימים וחטאת
שעיר עזים ליום
²⁴ ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה
²⁵ בשביעי בחמשה עשר יום לחדש בחג יעשה כאלה שבעת הימים כחטאת כעלה וכמנחה וכשמן

הפרק 46

כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח

²ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על מזוזת השער ועשו הכהנים את עולתו ואת שלמיו והשתחוה על מפתן השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב

³והשתחוו עם הארץ פתח השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה

⁴והעלה אשר יקרב הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימים ואיל תמים

⁵ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו ושמן הין לאיפה

⁶וביום החדש פר בן בקר תמימים וששת כבשם ואיל תמימים יהיו

⁷ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין לאיפה

⁸ובבוא הנשיא דרך אולם השער יבוא ובדרכו יצא

⁹ובבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך שער צפון להשתחות יצא דרך שער נגב והבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכחו יצאו

¹⁰והנשיא בתוכם בבואם יבוא ובצאתם יצאו

¹¹ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה

¹²וכי יעשה הנשיא נדבה עולה או שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה את עלתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את השער אחרי צאתו

¹³וכבש בן שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו

¹⁴ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן שלישית ההין לרס את הסלת מנחה ליהוה חקות עולם תמיד

¹⁵ועשו את הכבש ואת המנחה ואת השמן בבקר בבקר עולת תמיד

¹⁶כה אמר אדני יהוה כי יתן הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחזתם היא בנחלה

¹⁷וכי יתן מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה לו עד שנת הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה

¹⁸ולא יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחזתם מאחזתו ינחל את בניו למען אשר לא יפצו עמי איש מאחזתו

¹⁹ויביאני במבוא אשר על כתף השער אל הלשכות הקדש אל הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום בירכתם ימח

²⁰ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו שם הכהנים את האשם ואת החטאת אשר יאפו את המנחה לבלתי הוציא אל החצר החיצונה לקדש את העם

²¹ויוציאני אל החצר החיצונה ויעבירני אל ארבעת מקצועי החצר והנה חצר במקצע החצר חצר במקצע החצר

²²בארבעת מקצעות החצר חצרות קטרות ארבעים ארך ושלשים רחב מדה אחת לארבעתם מהקצעות

²³וטור סביב בהם סביב לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת הטיירות סביב

²⁴ויאמר אלי אלה בית המבשלים אשר יבשלו שם משרתי הבית את זבח העם

הפרק 47

ישבני אל פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה כי פני הבית קדים והמים ירדים מתחת מכתף הבית הימנית מנגב למזבח

²ויוציאני דרך שער צפונה ויסבני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה קדים והנה מים מפכים מן הכתף הימנית

³בצאת האיש קדים וקו בידו וימד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים

⁴וימד אלף ויעברני במים מים ברכים וימד אלף ויעברני מי מתנים

⁵וימד אלף נחל אשר לא אוכל לעבר כי גאו המים מי שחו נחל אשר לא יעבר

⁶ויאמר אלי הראית בן אדם ויולכני וישבני שפת הנחל

⁷בשובני והנה אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה

⁸ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוצאים ונרפאו המים

⁹והיה כל נפש חיה אשר ישרץ אל כל אשר יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד כי באו שמה המים האלה וירפאו וחי כל אשר יבוא שמה הנחל

¹⁰והיה יעמדו עליו דוגים מעין גדי ועד עין עגלים משטוח לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם כדגת הים הגדול רבה מאד

¹¹בצאתו וגבאיו ולא ירפאו למלח נתנו

¹²ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פריו לחדשיו יבכר כי מימיו מן המקדש המה יוצאים והיו פריו למאכל ועלהו לתרופה

¹³כה אמר אדני יהוה גה גבול אשר תתנחלו את הארץ לשני עשר שבטי ישראל יוסף חבלים

¹⁴ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי את ידי לתתה לאבותיכם ונפלה הארץ הזאת לכם בנחלה

¹⁵וזה גבול הארץ לפאת צפונה מן הים הגדול הדרך חתלן לבוא צדדה

¹⁶חמת ברותה סברים אשר בין גבול דמשק ובין גבול חמת חצר התיכון אשר אל גבול חורן

¹⁷והיה גבול מן הים חצר עינון גבול דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון

¹⁸ופאת קדים מבין חורן ומבין דמשק ומבין הגלעד ומבין ארץ ישראל הירדן מגבול על הים הקדמוני תמדו ואת פאת קדימה

¹⁹ופאת נגב תימנה מתמר עד מי מריבות קדש נחלה אל הים הגדול ואת פאת תימנה נגבה

²⁰ופאת ים הים הגדול מגבול עד נכח לבוא חמת זאת פאת ים

²¹וחלקתם את הארץ הזאת לכם לשבטי ישראל

²²והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים הגרים בתוכם אשר הולדו בנים בתוכם והיו לכם כאזרח בבני ישראל אתכם יפלו בנחלה בתוך שבטי ישראל

²³והיה בשבט אשר גר הגר אתו שם תתנו נחלתו נאם אדני יהוה

הפרק 48

אלה שמות השבטים מקצה צפונה אל יד דרך חתלן לבוא חמת חצר עינון גבול דמשק צפונה אל יד חמת והיו לו פאת קדים הים דן אחד

²ועל גבול דן מפאת קדים עד פאת ימה אשר אחד

³ועל גבול אשר מפאת קדימה ועד פאת ימה נפתלי אחד

⁴ועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד פאת ימה מנשה אחד

⁵ועל גבול מנשה מפאת קדמה עד פאת ימה אפרים אחד

⁶ועל גבול אפרים מפאת קדים ועד פאת ימה ראובן אחד

⁷ועל גבול ראובן מפאת קדים עד פאת ימה יהודה אחד

⁸ועל גבול יהודה מפאת קדים עד פאת ימה תהיה התרומה אשר תרימו חמשה ועשרים אלף רחב וארך כאחד החלקים מפאת קדימה עד פאת ימה והיה המקדש בתוכו

⁹התרומה אשר תרימו ליהוה ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים

¹⁰ולאלה תהיה תרומת הקדש לכהנים צפונה חמשה ועשרים אלף וימה רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים ונגבה ארך חמשה ועשרים אלף והיה מקדש יהוה בתוכו

¹¹לכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתו אשר לא תעו בתעויות בני ישראל כאשר תעו הלויים

¹²והיתה להם תרומיה מתרומת הארץ קדש קדשים אל גבול הלויים

¹³והלויים לעמת גבול הכהנים חמשה ועשרים אלף אך ורחב עשרת אלפים כל אך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים

¹⁴ולא ימכרו ממנו ולא ימר ולא יעבור ראשית הארץ כי קדש ליהוה

¹⁵וחמשת אלפים הנותר ברחב על פני חמשה ועשרים אלף חל הוא לעיר למושב ולמגרש והיתה העיר בתוכה

¹⁶ואלה מדותיה פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים ופאת נגב חמש מאות וארבעת אלפים ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים ופאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים

¹⁷והיה מגרש לעיר צפונה חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים

¹⁸והנותר בארך לעמת תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת אלפים ימה והיה לעמת תרומת הקדש והיתה תבואתה ללחם לעבדי העיר

¹⁹והעבד העיר יעבדוהו מכל שבטי ישראל

²⁰כל התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו את תרומת הקדש אל אחזת העיר

²¹והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני חמשה ועשרים אלף תרומה עד גבול קדימה וימה על פני חמשה ועשרים אלף על גבול ימה לעמת חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש הבית בתוכה

²²ומאחזת הלויים ומאחזת העיר בתוך אשר לנשיא יהיה בין גבול יהודה ובין גבול בנימן לנשיא יהיה

²³ויותר השבטים מפאת קדמה עד פאת ימה בנימן אחד:

²⁴ועל גבול בנימן מפאת קדימה עד פאת ימה שמעון אחד:

²⁵ועל גבול שמעון מפאת קדימה עד פאת ימה יששכר אחד:

²⁶ועל גבול יששכר מפאת קדימה עד פאת ימה זבולן אחד:

²⁷ועל גבול זבולן מפאת קדמה עד פאת ימה גד אחד:

²⁸ועל גבול גד אל פאת נגב תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת קדש נחלה על הים הגדול

²⁹זאת הארץ אשר תפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה מחלקתם נאם אדני יהוה

³⁰ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה

³¹ושערי העיר על שמות שבטי ישראל שערים שלושה צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד

³²ואל פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים שלשה ושער יוסף אחד שער בנימן אחד שער דן אחד

³³ופאת נגבה חמש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולן אחד

³⁴ופאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים שעריהם שלשה שער גד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד

³⁵סביב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמח